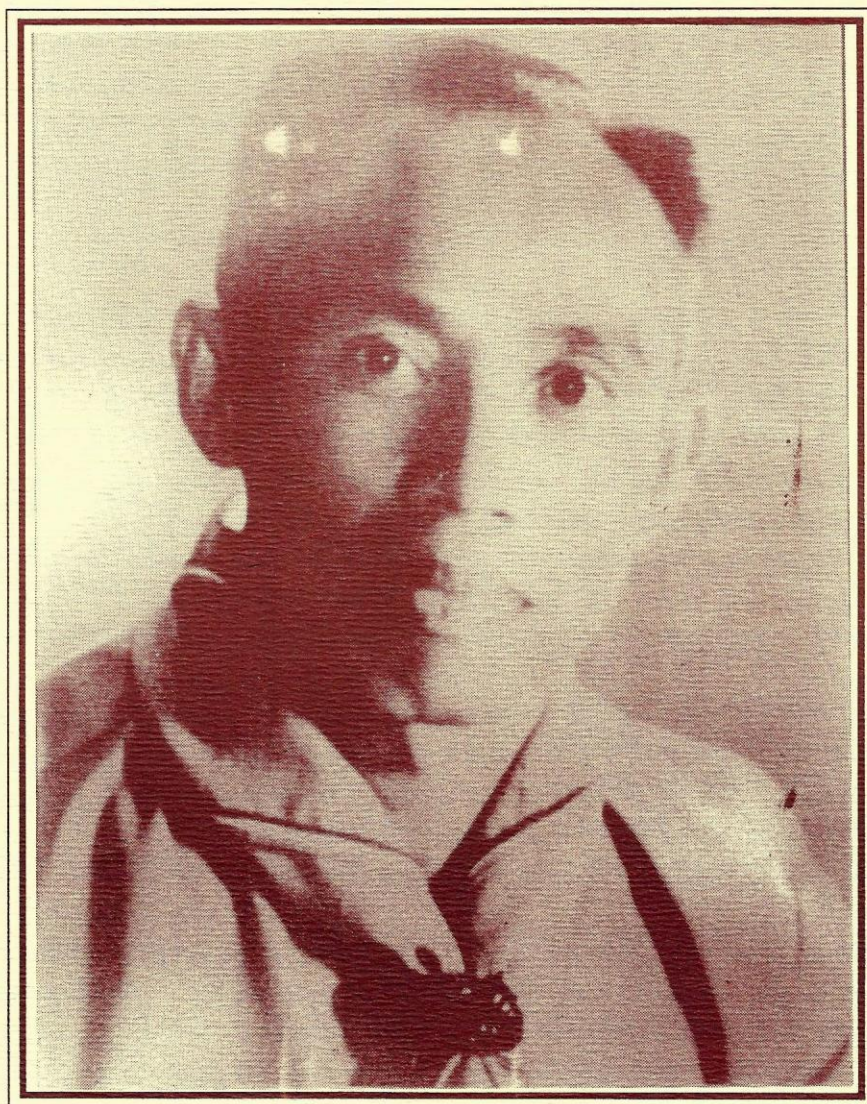

hiên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.P. thực hiện

Bộ mới - Số 49
Phát hành tháng 03-2004

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

Ban Sáng lập

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

Ban Phụ Trách

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tĩnh
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thường
Mai Xuân Tý (con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số
Xuân, Hạ, Thu, Đông

Bài vở, thư từ xin gửi về
Nguyễn Trung Thoại
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W-2X3 Canada
ĐT. (514) 739-4000

HÌNH BÌA

Tr. PHAN-THANH-HY
Nguyên Hội-Trưởng Hội HĐVN
(1920-2003)

*Đừng ngồi đó gục vào quá khứ
Để buồn phiền, trách cứ, thở than.
Làm sao kéo ngược thời gian
Cứ ngồi ử rử, kêu van ... ích gì !*

*Mau đứng dậy hướng về phía trước
Nhắm tương lai cất bước xông pha
Tương lai đón đợi chờ ta
Biết bao mộng đẹp thực là dễ thương.*

*Hãy mạnh dạn mở đường khai lối
Xua tan đi bóng tối cuộc đời
Khó khăn vẫn nở nụ cười
Trước cơn sóng gió không voi lòng thành.*

*Luôn giữ vững tinh thần tươi trẻ
Luyện xác thân sức khỏe đời dào
Luôn luôn biết hướng đích cao
Ở sao phải đạo, sống sao nên người.*

*Đừng thất vọng, than trời trách đất
Phấn khởi lên cùng cất tiếng ca
Nuôi bao hy vọng sâu xa
Tâm hồn thanh thản chan hoà niềm tin.*

*Người Hướng-đạo vương lên mãi mãi
Không won hèn, sợ hãi, u sầu
Nhắm tương lai quyết ngừng đầu
Hăng say thẳng tiến bên nhau tươi cười.*

Tuấn Kiệt

LÁ THƯ MÙA XUÂN

Liên-Lạc : Nhân một dịp tiếp-xúc với Tr. Lê-Hữu-Mục (đồng tác giả bài "Chèo đi, bơi đi" với Tr. Mai-Liệu), hai anh em chúng tôi trao đổi ý kiến về 2 quan niệm : "Chơi H.Đ" và "Sống H.Đ." Tr. Mục cao hứng hứa sẽ viết bài cho L.L., nhưng lặn mồi với bình hơi lâu ngày chưa thấy nổi lên. Ngựa tôi viết thư hỏi thăm sức khoẻ, kèm theo lá thư vừa mới nhận được của Tr. Gia-Bình (một hình thức "thúc quân") với những nỗi lòng của Trường ấy. Nhà học-già 85 tuổi, họ Lê "động lòng trắc ẩn" liền gửi ngay cho Ngựa tôi một bức thư, xin đưa ra đây "thay cho lá thư mùa Xuân" để cùng thưởng lãm. Và hy vọng từ nay trở đi Liên-Lạc sẽ được đón tiếp những ý-kiến của nhà học-già, như Trâu Lì đã hứa ở phần cuối bức thư.

(**Những chữ viết tắt** 1.NCK :Ngựa Chịu khó.2.TGB :Trần-Gia-Bình. 3. BA Bonne Action (làm việc thiện))

Thư Trâu Lì gửi Ngựa Chịu Khó,

Tôi vốn được "đăng", à quên, được Đoàn đặt tên cho là Trâu Lì, nên tuy đã hứa với Ngựa Chịu Khó viết bài cho Liên-Lạc nhưng quyết định li một phen nữa, không ngờ NCK viết cho một lá thư hay quá, bèn cảm động lấy bút viết ngay không dám li nữa. NCK viết gì ?

Thật ra chữ K ở trong nhóm từ NCK phải là Khôn chứ không phải là Khó. Anh ta lại khôn, gài vào trong lá thư của anh bức thư của Tr. Trần-Gia-Bình viết từ Antony ngày 22-11-2003.

Ôi đọc lá thư sao mà thấy đủ Trung Hiếu Tiết Nghĩa làm vậy ? Xét về mùi vị cũng thấy đủ cay chua bùi ngọt. Đầu tiên Tr. Bình đi một đường vọng cổ rất mùi. Nào là muốn "gút bai" đời sống (chán nản, muốn bỏ hết để đi về chăn vịt). Rồi thì là muốn theo gương NCK (vượt chút thử thách) để rồi vươn lên như Thánh Gióng (ráng gượng dậy, bỏ qua những bực mình và lên đường đi tới).

Đến đây, lá thư mới bắt đầu đi vào chuyện. Nào là niềm vui to lớn khi đi trại (chỉ có những lúc đi trại là sung sướng), rồi tự hỏi : H.Đ. ở đâu ? và tự trả lời một cách tuyệt diệu (ở trong tim). Không phải chỉ ở trong một con tim nào đó thôi đâu, mà ở trong nhiều trái tim khác (Tr. TGB khẳng định : 280 triệu con tim). Cuối cùng, Tr. TGB kết luận một câu mà mấy hôm trước đây tôi mới nói với NCK : Phải sống H.Đ mới biết H.Đ là gì. Đúng rồi. Ai trong chúng ta cũng bắt đầu bằng cách chơi H.Đ. Động từ Chơi của tiếng Việt có một nội-dung rất tích cực. Chơi đàn là đánh đàn thực, dùng cả mười ngón tay để làm cho chiếc đàn phải rung lên, phải hát lên, chứ không phải chỉ dùng một ngón tay bấm qua vài phím rồi thôi. Chơi Tem cũng vậy, phải suu tầm rộng rãi, rồi lo bảo trì ngày đêm, chứ đâu có phải dán vài cái vào giấy rồi thôi. Nhưng Tr. TGB đã không nói chơi H.Đ. Anh đã khẳng định rõ ràng : Sống Hướng-Đạo. Muốn biết H.Đ là gì, phải sống với nó, coi nó như là sinh mệnh của mình, là lý tưởng của đời mình, là lẽ sống đầu tiên và cuối cùng của đời mình. Đúng như vậy.

TGB thiệt là "đồng chí" của tôi. Cho đến bây giờ tìm lại được những đồng chí như vậy không phải là dễ. Có việc làm, có tiền của, có nhà to cửa rộng có gì là khó đâu ! Nhưng nếu để cho có việc làm, có nhiều tiền bạc, có nhà ở cao ráo sạch sẽ mà phải làm điều xấu, mà không giúp đỡ được cho ai, mà để cho đời sống xấu xa tội lỗi, thì có tất cả cũng như không, mà càng có như vậy càng tắc trách ! Cho nên, làm gì, nghĩ gì, ta cũng phải sống theo những quy tắc của H.Đ. Phải sống một cuộc đời trong sạch. Phải giúp đỡ những người kém may mắn hơn ta. Mỗi ngày phải sản sàng làm một việc thiện Nói thì giỏi đấy, nghe thì dễ đấy, nhưng thử hỏi đã làm chưa ?

Theo gương NCK và TGB, tôi đã làm rồi. Tôi đã viết thư hồi đáp NCK đã viết bài như đã hứa, đó là tôi đã làm được 1 BA. Còn 1 BA nữa mà tôi vẫn làm hằng ngày, là đọc báo xong, tôi chuyển tờ báo cho người da đen căn nhà bên cạnh. Có khi tôi chịu khó (như NCK vậy) là đưa báo đến tận 1 căn phòng khác, cách tôi 10 căn. Nhìn anh cười sung sướng, tôi cũng thấy sung sướng (chữ này của TGB, xem trên). Tôi còn 1 BA nữa : qua tưới cây cho Bà Cụ Già 90 tuổi ở bên cạnh. Thích trồng hoa lắm, nhưng mấy tuần nay trời quá lạnh, dưới 45 độ kể cả gió, Bà không ra ngoài balcon được. Tôi tưới hộ cho Bà, bà thích lắm. Tôi định nói "Trâu lì mà", nhưng sợ bà không hiểu nên lại thôi.

Tôi đang viết dở bài Sống Hướng-đạo theo ý muốn của NCK. Xin đăng tạm bài này đã, kỳ sau viết tiếp.

Trâu Lì Lê-Hữu-Mục

Cùng Nhau Dưới Bóng Cờ Hàng.

Mười giờ sáng ngày 10 tháng giêng năm 2004 tại công viên Higuera Adobe thuộc thành phố Milpitas (giáp với TP. San Jose về hướng Đông Bắc), gần 300 HĐS, trưởng và phụ huynh thuộc Hội Đồng HĐVN Châu Santa Clara tề tựu về để chuẩn bị lễ thượng kỳ đầu năm, chuẩn bị cho Hội Tết Giáp Thân. Đặc biệt, có sự hiện diện của trưởng Mai Liệu, Tôn Thất Cảnh và anh Lại Đức Hùng.

Mười năm qua, ban tổ chức Hội Tết Việt Nam của Liên Hội Người Việt Quốc Gia Bắc California luôn cùng với HĐVN trong vùng tổ chức buổi lễ thượng kỳ trước Hội Tết đầy ý nghĩa này. Tưởng cũng nên nhắc sơ qua là LD Lạc Hồng dưới sự điều động của trưởng Phạm Ngọc Châu, luôn đảm nhận vai trò chủ chốt trong phần tổ chức hành lễ. (Cám ơn trưởng Châu và LD Lạc Hồng nhiều lắm).

Năm nay, đặc biệt, có thêm LD Hoa Lư (mới thành lập) kéo về khá đông, lại thêm những tà áo dài rất quê hương của các bậc hiền mẫu tung bay trong nắng xuân vàng, rất rực rỡ.

Mười giờ rưỡi, toán hầu kỳ của LD Lạc Hồng vào vị trí, buổi lễ bắt đầu, cờ Hoa Kỳ và Việt Nam thượng đỉnh, lời tuyên thệ dưới cờ Hiệp Chúng Quốc, lời ca thiêng liêng “đứng lên đáp lời sông núi...” dưới ngọn cờ vàng thân yêu vang giữa rừng cây, những khuôn mặt nghiêm trang thật dễ thương của các em, của mọi người, làm rung động cả núi rừng.

Sau phần thượng kỳ, trưởng toán hành lễ, trưởng Nguyễn Văn Đỉnh, mời trưởng Trần Hoàng Thân, chủ tịch Hội Đồng HĐVN Châu Santa Clara đọc luật HĐ và cho câu chuyện dưới cờ. Trưởng Thân thay mặt Hội Đồng chúc Tết mọi người và nhắc nhở về ngày chào cờ truyền thống này cũng như về ngày Tết của dân tộc, “trong nắng vàng, gió reo vui của những ngày Xuân đến, chúng ta sẽ có nhiều cái mới để tô đẹp cho cộng đồng và PT Hướng Đạo. Tuy chúng ta vẫn có vài khác biệt nhưng hãy nhớ rằng khác biệt không đồng nghĩa với thù nghịch, khác biệt trong mọi sinh hoạt là chuyện bình thường, anh chị em sẽ làm việc trên những điểm tương đồng để cuộc đời chúng ta tốt đẹp hơn...”, trưởng Thân đã kết luận câu chuyện dưới cờ như thế.

Sau câu chuyện dưới cờ là phần phát biểu cảm tưởng của anh Lại Đức Hùng, Tổng Thư Ký Liên Hội Người Việt Quốc Gia Bắc Cali, cũng là trưởng Ban Tổ Chức Hội Tết tại Fairgrounds, San Jose (đây là lần Hội Tết thứ 22). Anh Hùng đã ngỏ lời cám ơn tất cả anh chị em HĐVN và các bậc phụ huynh đã đóng góp rất nhiều vào những sinh hoạt ích lợi cho cộng đồng VN sở tại.

Sau cùng là một em Thiếu sinh LD Lạc Hồng trình bày ý nghĩa lá quốc kỳ Việt Nam qua từng giai đoạn lịch sử bằng Anh ngữ. Cảm động thay! thán phục thay! tuổi trẻ VN hải ngoại, vẫn còn chịu khó tìm hiểu về cội nguồn dân tộc.

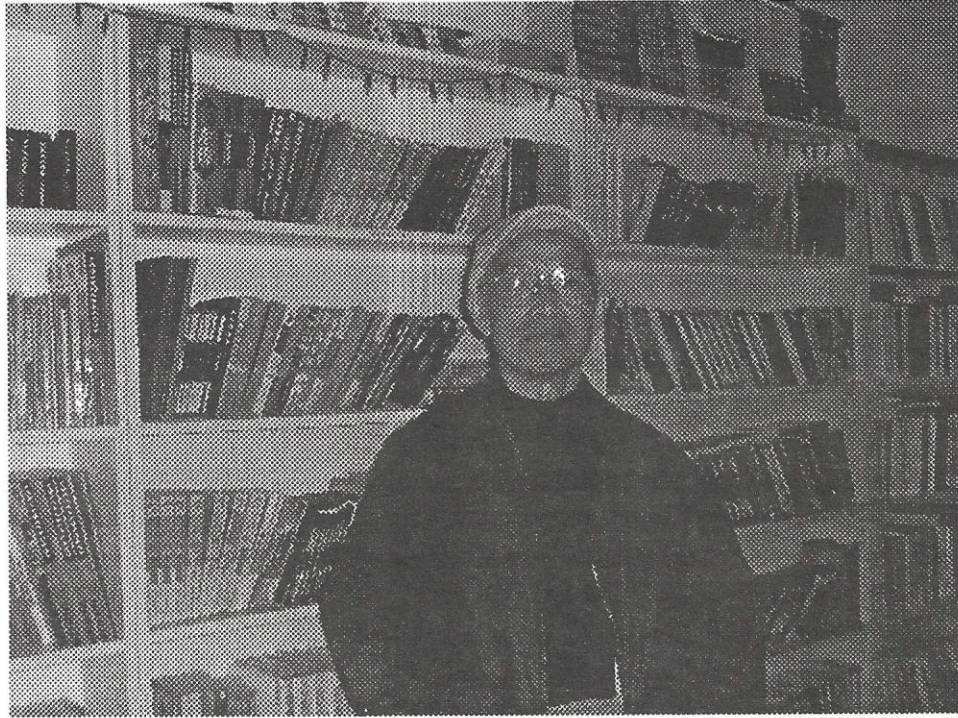
Các LD ở lại cùng sinh hoạt vui vẻ với nhau cho đến 12 giờ. Các đơn vị tập hợp làm lễ hạ cờ, và chia tay.

Tất cả cùng hẹn tái ngộ trong tuần tới tại Hội Tết Fairgrounds vào các ngày 24, 25 tháng giêng năm 2004.

(HNT – San Jose)

Nhớ trường Phan Thanh Hy

Trương Phan Thanh Hy – Paris 9/2002

Hơn một năm rồi kể từ ngày tôi gặp trường Sóc già Phan Thanh Hy một cách rất bất ngờ tại Paris. Câu chuyện bắt đầu bằng quyển *Lược Yếu Sử ký Việt Nam* được trường Vĩnh Đào đưa tặng cho anh em chúng tôi, anh nói "Sách do một trường Hương đạo viết, anh còn mấy cuốn, tặng các em để có tài liệu hướng dẫn các Sói..."

Tôi lần dở từng trang sách còn thơm mùi mực mới... Với cách hành văn trong sáng, giản dị, các câu văn ngắn, gọn và rõ nghĩa, đây thật là một quyển sách hữu ích cho các bậc phụ huynh còn mang hoài bão đem con em về với cội nguồn dân tộc. Sách mỏng vừa đúng 100 trang nhưng đầy đủ, từ thời Hùng Vương dựng nước cho đến tháng 7 năm 1995.

Tôi thu thập hình ảnh về những di tích lịch sử, ước mong một ngày nào có thể để sách lên trang web để mọi người cùng đọc. Tôi đem việc ra bàn định với vài trường trong chi nhánh, muốn làm thành một dự án để anh em làm việc chung hầu thắt chặt thêm tình thân ái nhưng thời gian trôi và dự án vẫn chỉ là dự án... Điều này làm tôi có hơi nản lòng nhưng rồi sau những đêm suy nghĩ, tiếc cho công trình của một trường đàn anh đã gởi gắm cả một tấm lòng yêu quê hương qua những trang sử, tôi quyết định đọc một đoạn trong sách để sau đó kể lại cho các em Hương đạo sinh nghe. Dịp may đến cho tôi trong một kỳ trại của Liên đoàn Văn Lang, cùng với trường Trí một người bạn tâm đắc chúng tôi đã đưa các em thiếu sinh về sống lại thời nhà Trần chống quân Mông Cổ. Với sự giúp đỡ đặc lực của các đội trưởng, các thiếu sinh đã ném qua nỗi bức tức của một dân tộc bị sứ Nguyên coi thường, hoành hoạ này kia, các em đã viết lên báo tường lời cương quyết không thềm sợ hãi dù trước bất kỳ sức mạnh nào,... cuộc chơi lớn kéo dài và cuối cùng các em đã tìm ra tên của vị anh hùng dám giương cao ngọn cờ "Phá cường địch, báo Hoàng ân" và biết được rằng lúc đó chàng cũng chỉ bằng tuổi các em. Tôi đã đọc cho các em nghe một đoạn và giảng nghĩa vài chữ khó trong

quyền sử ấy, các em thích lắm nhưng hình như không em nào có khả năng đọc được bằng tiếng Việt. Một ao ước nhỏ nhen nhúm trong đầu tôi...

Các thiếu sinh đang ngồi nghe kể chuyện Trần Quốc Toàn - Trại Villebon 4/2003

Mùa hè năm 2000, người bạn đời của trường nằm xuống sau nhiều tháng bị bệnh, chúng tôi được tin báo trễ, một vòng hoa nhỏ cũng không kịp gởi. Tôi lấy hết can đảm viết thư chia buồn với trường và cũng không mong được trả lời... Tôi đã lầm, chỉ một tuần sau trường đã gởi lại cho tôi một tấm thiệp, đánh máy và do trường bỏ dấu bằng tay, chỉ vồn vẹn vài hàng nhưng rất thân thương, hẹn gặp tôi ở Paris và cảm ơn những tờ báo Hướng đạo tôi đã gởi khiến trường đỡ buồn trong không khí trống vắng của căn nhà bỗng trở nên quá lớn.

Đầu thu năm 2002, tôi đã gặp được trường Sóc già Phan Thanh Hy. Tôi đến đón trường tại nhà con gái trường ở Neuilly sur Marne, đến sớm 10 phút trước giờ hẹn và chỉ dám đến bấm chuông 2 phút trước. Trường Hy đã sẵn sàng cách đó nửa tiếng và trách tôi sao không bấm chuông sớm hơn để trường đợi... Người trường nhỏ nhắn, giọng trường nhỏ nhẹ nhưng âm áp và tràn đầy sinh lực. Trường xưng "anh" với tôi không ngược nghịu, riêng tôi chỉ dám gọi trường là "trường" vì dù sau... Ngồi trên xe trường hỏi tôi theo đạo nào và nói rằng trường có trong người hai tín ngưỡng, là người theo đạo Phật nhưng rất thích sống đạo Thiên Chúa và đã bỏ một thời gian rất dài tìm hiểu. Trường bảo tôi chờ trường đi tìm mua sách, tôi hỏi sách gì, trường bảo "sách sử mà sách sử Pháp do người Pháp viết cho trẻ em đọc". Chu choa ơi, thú thật tôi không biết phải đi đâu tìm vì tôi vốn rất ích khi đọc sử, lại nữa sử Pháp! Cuối cùng cũng tìm ra. Trường xem gần 10 cuốn khác nhau và cứ hỏi ý kiến tôi là kẻ vốn mù tịt, tôi chỉ dám nói quyển này đẹp vì nhiều hình ảnh hơn và viết giản dị, gần gũi với trẻ hơn chắc chúng thích hơn. Trường Hy bảo tôi, "ừ đúng rồi, anh muốn viết lại quyển sử bằng tiếng Pháp cho các cháu dễ hiểu nhưng phải tìm đọc xem người Pháp họ viết ra sao vì mình phải viết như vậy các trẻ mới thích đọc", tôi biểu đồng tình và dạ lớn.

Mua xong được hai, ba quyển sử, trường bảo tôi chờ đi tìm mua tự điển Việt-Pháp, Pháp-Việt vì trường nói phải sử dụng chữ thật chính xác chứ không thể muốn viết làm sao cũng được. Nhất là viết tiếng Pháp. Hơn nữa viết cho trẻ lại càng phải thận trọng. Tôi phục trường quá! Một người từng trải, trân trọng từng lời, từng chữ cho đàn trẻ nhỏ. Thấy tôi cũng là người thích sách và mê quyển tân tự điển Việt Nam của Thanh Nghị, trường hỏi "em thích quyển này sao?" Tôi thú thật hỏi học lớp năm được phần thưởng quyển tự điển này, có nhiều hình ảnh nên rất thích, xem đến rách nát, sau này qua đây cố tìm nhưng không thấy, nay mới gặp. Trường cười bảo, "anh tặng cho em". Tôi rất bối rối vì quyển sách khá mắc, vì vậy tôi đã do dự không mua. Hơn nữa trường đã về hưu thì đâu có nhiều tiền. Trường xua tay, "em đừng ngại, anh có tiền". Thế rồi Sóc lão và Sóc nhỏ khệ nệ ôm đóng sách về nhà, nói cười vui vẻ. Trên đường về ghé tiệm Việt Nam ăn trưa, trường Hy ăn rất ngon miệng và nhiều, tôi tuy còn trẻ vẫn ăn kém hơn. Trường kể chuyện luôn, chuyện hồi xưa làm luật sư cãi cho một chị bán hàng khỏi bị các "ông ấy" bắn chỉ vì có lá cờ "tam tài" (cờ

Pháp, màu xanh-trắng-đỏ) trong người. Trường nói "chị ta đi bán hàng nuôi con, ai mua thì bán chứ có làm chính trị gì đâu, đi qua đồn bót Tây có lá cờ thì dễ qua không bị xét hỏi lời thôi, có vậy thôi mà đem bán người ta thì đâu được". Tôi cũng được biết trường là hậu duệ của ông Phan Thanh Giản. Còn nhiều chuyện nữa nhưng tôi không nhớ hết.

Sau khi ăn, tôi thấy còn sớm nên "rủ" trường đi thăm trường Nguyễn Thành Cung tại Massy. Ngạc nhiên, trường hỏi tôi làm sao biết "anh Cung" ? Tôi nói do trường Mai Quốc Tuấn cho biết, tôi có điện thoại đến một lần nhưng trường Cung bảo chờ chừng nào hết bệnh rồi hãy tới thăm. Trường Cung Giữ Nguyên cũng viết điện thư bảo tôi đến thăm trường Cung nhưng tôi chưa dám. Trường Hy bảo "Đi, anh em mình đi thăm anh Cung !" Đến nơi thời mai trường nhận ra "chị Cung" đi ngang trước mặt, không thôi thì không biết làm sao vì trường Cung ở trong viện dưỡng lão, khó biết ở phòng nào. Vào đến nơi, được biết trường Cung vừa mới ra khỏi bệnh viện, không thể ngồi dậy được và rất áy náy phải tiếp trường Hy trong cung cách này, tôi hiểu vì sao trường Cung không cho tôi đến thăm. Trường Hy cho trường Cung biết tình hình gia đình mình và trường Cung cứ lặp lại mãi "chị khoẻ mạnh lắm mà sao lại đi sớm vậy ?". Tôi nhắc lời trường Cung Giữ Nguyên hỏi thăm, trường Cung cảm ơn và nói "Ồ tui nhớ anh Nguyên lắm, ảnh viết chữ thật đẹp và lúc nào cũng ký tên nguyên cả họ", rồi hai trường tâm sự thời "khuấy nước chọc trời" qua các trại Hạp bạn, tôi ngồi nghe cảm động cho tình anh em Hướng đạo thật bền chặt và thân ái.

Đến tối, tôi chờ trường đến nhà một người con khác của trường ở Cachan. Trường rút từ trong bọc đeo lưng lẳng trước ngực một cuốn sổ nhỏ và bảo "Em gọi cho anh số điện thoại này xong hẹn giờ rồi chờ anh đến bỏ ở đó, từ hồi chị mất, anh buồn nên không nhớ đến cả sổ nhà của các con, tui nó phải ghi ra tất cả các sổ nhà và số điện thoại để lỡ anh có đi lạc thì có người đưa về", trường Hy cười nhẹ.

Tôi còn gặp lại trường Hy một lần nữa tại nhà tôi, trường nhận huân chương Bắc đầu, cảm động và cảm ơn các huynh trưởng Hướng đạo vẫn còn nhớ đến trường, cảm ơn vợ chồng chúng tôi đã cho mượn nhà để trường có dịp gặp lại anh em. Tôi nhìn trường mà không hề có ý nghĩ đó là lần cuối.

Trường Phan Thanh Hy nhận huân chương Bắc đầu Hướng đạo Việt Nam

Hồi hè 2003, tôi có điện thoại cho trường Hy nhưng trường bảo "Anh rất bận vì đang viết dở quyển sử bằng tiếng Pháp như đã hứa, chừng nào xong anh sẽ gọi cho em". Nghe giọng nói vui vẻ tôi yên tâm và tự nhủ thăm, trường chưa "nghĩ" được đâu vì trường còn bảo với tôi mai một trời âm áp hơn trường sẽ lên Paris mở lớp dạy tiếng Việt cho trẻ em...

Qua Giáng sinh một ngày, nhận được tin buồn qua hệ thống tin học của Hội đồng trung ương Hướng đạo Việt Nam, tôi vội vã điện thoại ngay cho chị N. con của trường Hy và được biết trường đã bị mổ một lần hồi tháng 10 nhưng bị biến chứng và phải vào trở lại nhà thương, và thứ ba 23

tháng 12 năm 2003 thì trường đã nghỉ yên. Lễ hoá táng sẽ được tổ chức ngày thứ bảylúc 10 giờ. Thần thờ, tôi cảm ơn và chia buồn với chị N. và toàn gia quyến. Tôi muốn xuống tiền đưa trường nhưng không kịp, tối nằm ngủ không được, chắc trường Hy đang cười hiền với tôi "Anh với em đã sống một ngày với nhau trong tình thân Hướng đạo chắc em sẽ giữ mãi kỷ niệm đẹp đó..."

Bây giờ nhìn lại hình trường Phan Thanh Hy chụp trước nhà sách ở Paris ngày nào và mở nghe lại cuộn băng ngắn ngủi chỉ vài phút mà tôi có dịp thu lời trò chuyện của trường Hy với trường Cung, tôi cảm nhận ra lẽ vô thường của đời người và trên cao đó chắc trường Hy đã gặp lại chị cùng nhiều bạn bè cũ, tất cả đang thông dong trong cõi vĩnh hằng, nơi không còn đau khổ, nơi mà trường đang bằng tất cả tấm lòng, âu yếm gọi đến những bạn Hướng đạo sinh còn ở lại cái "bắt tay trái" già biệt thân ái nhất...

Adieu trường Sóc già Phan Thanh Hy.

Antony, 19 tháng 12 năm 2003.

Sóc Yêu đời Lafouasse Gia Bình

Tin Buồn

Được tin buồn :

Trường Phan-Thanh-Hy

Cựu Hội-Trưởng Hội Hướng-Đạo V.N.

Tên rừng : Sóc Già

đã qua đời ngày 23 tháng 12 năm 2003
tại Marseille (Pháp) Hưởng Thọ 84 tuổi.
Tang lễ cử hành tại Hyeres, ngày 27-12-
2003 tại miền Nam nước Pháp,
nơi Trường Sóc Già cư ngụ.

***

Đây là một cái tang chung của toàn thể
Anh Chị Em Hướng-đạo Việt-Nam.
Chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng
Tang-quyến.

Văn-Phòng Hướng-Đạo Trường-Niên

Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-Lạc

và

Nguyễn-Tấn-Hồng, Tôn-Thất-Thiện.

Tin Buồn

Được tin buồn Trường **Võ-Văn-Hơn**

Tên Rừng : **Hổ Rụng Răng**

đã vĩnh viễn lìa rừng ngày 18 tháng 1 năm 2004

(nhằm ngày 27 tháng Chạp năm Quý Mùi)

tại Sóc-Trăng, Việt-Nam

Hưởng thọ 93 tuổi.

Chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng Tang quyến.

Nguyện cầu Hương-linh Trường Võ-Văn-Hơn

được sớm về miền vĩnh phúc.

Ban Phụ Trách Bản Tin Liên-Lạc

Nguyễn-Văn-Tinh và Nguyễn-Trung-Thọai

Ngày Tao Ngộ

Kỷ niệm buổi tao ngộ ngày 12-7-1995

với Ngựa CK và Thên-nga C.C.

Bạch nhật thanh phong đệ viếng nhà

Phỉ tình cá nước, bánh, trà, hoa

Sẵn sàng chịu khó : siêng năng : Ngựa

Tâm đạo chuyên cần, tính Bạch-Nga

Niên-trưởng Xóm Làng : Tỉnh Hướng-đạo

Ấu-đoàn có Sói, có (A) Kê-la

Hàng huyền mọi nỗi duyên tao ngộ

Góp sức vui tươi ý đậm đà.

(Một buổi sáng mùa Đông, Canada)

Hổ Rụng Răng

Các Trưởng Nữ Hướng Đạo Nhớ Lại Rừng

Trưởng **LÊ THỊ TRÚC**

SƠ YẾU LÝ LỊCH HƯỚNG ĐẠO

Tr. LÊ THỊ TRÚC

I.- Họ và Tên :	LÊ THỊ TRÚC
Ngày sinh	20 - 01 - 1930
Tên Rừng	Sói Yêu Rừng
Nghề nghiệp	Nguyên Hiệu Trưởng Trưởng Tiểu Học Tư thực ở Hải-Phòng, Huế, Nha-Trang
II.- Gia-đình	
Chồng	Nguyễn Văn Dành (đã mất phần)
Con	8 con (3 trai và 5 gái)
Địa-chỉ hiện tại	2 Conlonsay St. Midle Park QLD 4074, AUSTRALIA
Điện Thoại	(07) 33 76 02 69
Điện Thư	vannguyen55@hotmail.com

III.- Hoạt Động Hướng Đạo

Ngày gia nhập	Khoảng tháng 10 năm 1954
Lý do tham gia	Thích sinh hoạt với trẻ em
Các bạn cùng thời	Các Trưởng cùng sinh hoạt ngành Ấu ở Huế (1954-1961): Tr. Dân, Tr. Hồng, Tr. Quỳnh Hoa, Tr. Thu Ba, Tr. Tịnh-Hoài, Tr. Hương, Tr. Chương , Tr. Ngọc, Tr. Xuân an, Tr. Nguyễn Thúc Tuân, Tr. Ngoạn, Tr. Hùng, Tr. Trí, Tr. Đoàn Lai.
Tên những đơn vị	- Ấu Đoàn An Tiêm (Huế) 1954-1961 - Ấu Đoàn An Tiêm (Canberra) 1991-1992 - Ấu Đoàn Tây Sơn (Brisbane) 1986-2003 (có những thời gian nghỉ 1 năm, 2 năm - 2 Ấu Đoàn ở Nha-Trang. Không nhớ tên, chỉ tới giúp và đi trại, nhưng không là trưởng chính thức 1962-1974
a/ Akéla :	Tr. Liên (còn ở Việt-Nam) Baloo : Không nhớ tên
b/ Akéla :	Tr. Tứ (ở Mỹ, mất địa chỉ) Baloo : Tr. Vi (ở Mỹ, không có địa chỉ)

Tôi nhớ tên các Trưởng vì dạo đó các Trưởng : Liên, Tứ, Vi hay tới nhà tôi chơi : hát hò với nhau, cắt may quần áo rồi khâu tay (không có máy khâu), đan áo len, hoặc làm bánh. Có lần Tr. Liên mang tới biểu tôi 1 cái bánh Gateau cứng ngắc, hỏi kỹ ra tại cho tất cả đường vào trứng (đánh bằng tay chứ không có máy), nếu có máy thì cho tất cả vào một lượt thì được, còn đánh bằng cái đánh trứng cầm tay, thì đường đổ cả vào 1 lúc sẽ làm chín 1 phần trứng, bánh không nổi, không nhẹ được.

Một lần khác, một cô nàng mang tới nhà tôi 1 thau trứng + đường, và nói : Sao em đánh đã nửa giờ mà trứng không nổi ? Tôi múc một chút trứng, nếm thử thì thấy mặn chát, hoá ra cô nàng cho lầm muối chứ không phải đường.

Nhờ có chút tài mọn. Nên dễ làm quen với các cô bé con, các cô cứ tới nhà “cắt may” và 3, 4 cô trở thành chủ tiệm may ở Sài Gòn(1975 – 1985)

Tự nghĩ : Miễn là có “Giúp ích” hết mình là được rồi.

Các Khoá Huấn Luyện:

- Các khoá huấn luyện ngành Ấu (Huế) : 1955,1957, 1958, 1959, 1960,1961
- Huấn luyện Huynh Trưởng Toàn Quốc Đà-Lạt 1961
- Ngành Ấu : Akéla : Tr. Robert (ở Thụy Sĩ sang)
Baloo : Tr. Abdul Kader (ở Mã Lai sang)
- Wood Badge Stage 3 (The Scout Association of Australia) Brisbane 1989
- Khoa “Hồi Nguyên” Methods Course Sydney 1995

Các Trại Họp Bạn :

- Thăng Tiến V – Glenfield – Sydney – Úc-Châu 1995
- Đã làm 1 cuốn tape “chào Mừng Thăng Tiến V” Các bài hát Hưởng Đạo”
- Thăng Tiến VI – Fairfax Lake - Virginia – USA 1998
- Đã làm CD “ Chào Mừng Thăng Tiến VI” Thơ : Tr. Tuấn Việt & Tr. Nguyễn Đức Diên
Diễn Ngâm : Phu nhân Bác sĩ Hà Ngọc Thuần.
- Năm 2002 “Kỷ Niệm 70 năm Hưởng Đạo Việt Nam”
- Đã làm 1 CD : “Theo dấu BIPI 1 “ : Thi nhạc giao duyên :
Thơ: Tuấn Việt , Nhạc : Hưởng Đạo Tây Đức, Úc, Việt Nam, Mỹ
- Sẽ ra mắt CD : “Chào Mừng Thăng Tiến VII : “Theo Dấu BiPi 2”
Thi Nhạc Giao Duyên Thơ : Tr. Tuấn Việt, Nhạc : Hưởng Đạo
- Sẽ ra mắt CD : “Chào Mừng Thăng Tiến VIII : “Hoa Bách Hợp”
Thi Nhạc Giao Duyên Thơ : Tr. Tuấn Việt, Nhạc : Hưởng Đạo
- Đã được nhận Huân Chương Bách Hợp do Hội Đồng Trung Ương Hưởng Đạo Việt Nam trao tặng (2002)

NHỮNG KỶ NIỆM VÀ MANG ƠN CÁC TRƯỞNG HƯỞNG ĐẠO

XA XUA :

Một hôm ở trại, Sói Yêu Rừng có nghe 1 Trưởng nói : “Các chị mà được đi sinh hoạt Hưởng Đạo thì phải cảm ơn các ông xã đã để các chị đi Hưởng Đạo” Hôm đó Sói Yêu Rừng đã định nói, nhưng vì chậm chạp nên không kịp nói, và hôm nay thì vẫn muốn nói như thế này: “Các

anh hiểu một, mà không hiểu 2. Riêng ông xã chúng tôi đi chơi rồi, hổng có ở nhà đâu. Cho nên “Chủ vắng nhà, gà vọc niêu tôm” mà.

Nhờ đi Hương Đạo mà Sói Yêu Rừng gặp được những tình bạn cao quý (Thơ Tr. Tuấn iệt) Sói Yêu Rừng đã được hưởng những ngọn gió lành, những giọt nước mát. Sói Yêu Rừng không biết các Trưởng khác có được mang ơn các Trưởng Hương Đạo nhiều như SYR không ? Riêng SYR thì được Cụ tổ BiPi dành cho cái ân huệ đó.

Mỗi kỳ trại đều có nhiều chuyện vui, nhưng vui nhất là kỳ trại huấn luyện Huynh Trưởng Toàn Quốc Dalat 1961. hóm chúng tôi, đi tàu hoả từ Huế lên Dalat, gồm có : Tr. Dân, Tr. Quỳnh Hoa, Tr. Thu Ba, Tr. Tịnh-Hoài, Tr. Hường, Tr. Trúc Lê, Tr. Tuấn, Tr. Hùng. Chúng tôi tá túc ở nhà Tr. Lê Xuân Đăng một đêm, hôm sau mới nhập trại. Ở nhà Tr. Đăng, chúng tôi mới khám phá ra một chuyện: “Hễ có khách thì các cháu trong nhà phải quỳ gối ở dưới bếp, tới khi khách về mới được đứng lên”. Chúng tôi phải “can” Tr. Đăng hãy bỏ cái “luật lệ” nghiêm khắc này.

Trong một trại huấn luyện, các Trưởng từ tứ xứ tới không ai quen ai. Năm đó, ngành Ấu có Tr. Robert ở Thụy Sĩ sang làm Akéla, Tr. Abdul Kader ở Mã Lai sang làm Baloo. Khi Akéla vừa mới chia đàn xong, thì có hai Trưởng nữ từ 2 đàn khác, chạy sang đàn SYR, nắm tay SYR và nói : “Chị cho em ở đàn với chị “ SYR sung sướng tự nghĩ : “chắc trông mình hiền lành, phúc hậu và đẹp nữa đây, nên mới được hai em tín nhiệm như vậy” Và để tỏ ra mình “đẹp”, hàng ngày phải đi tới “ban ẩm thực” để lãnh gạo, trứng, thịt rau cho một ngày, thì SYR đi. Về tới “hang” của mình thì thấy người thì bận, người khác coi hoặc chép lại bài vừa mới ghi, thì SYR cùng với các Tr. nam lo nấu ăn, rửa dọn không cần nhân, la ó một tiếng. Trong tâm luôn nhắc nhở :

Một chút giận, hai chút tham

Lặn đận cả đời, ri cũng khổ

Trăm điều lành, nghìn điều thiện

Thong dong tắc dạ, rửa mà vui

(không nhớ tên tác giả)

Hình trên : Sói Yêu Rừng tại Trại Huấn Luyện Huynh Trưởng Toàn Quốc DALAT 1961
(Người đứng tận cùng bên tay phải)

Tr. Robert giảng bằng tiếng Pháp, Tr. Abdul Kader giảng bằng tiếng Anh. Có một Trưởng thông dịch, nhưng mỗi khi 2 Tr. trên nói xong một câu, thì anh chị em cũng ào ào nói sang tiếng Việt. Các Trưởng của mình thật giỏi. Đêm lửa trại, Tr. Nguyễn Thám ra diễn trò, nhái cử chỉ và nói tiếng tây xì xô y như Tr. Robert, làm mọi người cười thoải mái.

Ngày chia tay, sân Ga Dalat đông nghẹt Hương Đạo. Người nào người nấy tay cầm sổ, tay cầm bút, ríu rít tìm nhau : ghi tên, ghi địa chỉ. Và SYR được biết tên Tr. Nguyễn Thám từ lúc đó, nhưng không kịp ghi địa chỉ thì tàu đã tới. Khi SYR bước lên tàu hoả rồi, Tr. Thám còn dặn :”Chị ra Nha-Trang thì tìm tôi ở Toà Tỉnh Trưởng nghe, vì tôi làm việc ở đó”

Hai năm sau, gia đình chúng tôi ở Huế phải đổi ra Nha Trang. Ở Nha Trang vài ba tháng rồi, mà tôi chưa có gặp Tr. Thám vì không có địa chỉ nhà riêng. Lúc đó, chúng tôi muốn mua một căn nhà cạnh bệnh viện Nha Trang. Giá cả đã thoả thuận. Tôi hẹn bà chủ nhà sáng hôm sau sẽ mang tiền đặt cọc. Hôm sau tôi tới, có mang theo tiền, nhưng bà chủ cứ “hát “ lên rằng: “Căn nhà này gần biển, nên sẽ có gió biển mát mẻ, nước giếng thì trong, trăng thanh gió mát”, làm tự nhiên tôi thấy bực mình, tôi nghĩ giá cả đã xong thì việc gì phải “ca tụng” cái nhà mãi vậy ? Tôi liền nói trở là chưa lấy được tiền, tôi hẹn 2, 3 hôm nữa sẽ trở lại. Sau đó tôi hăng hái đi liền tới Toà Tỉnh Trưởng tìm Tr. Thám. Tr. Thám nói: “chiều nay tôi sẽ mang bản đồ chính trang thành phố tới cho chị coi”. Trên bản đồ, thì ra căn nhà đó xây trên đất của bệnh viện, và bệnh viện dự định sẽ xây trên lô đất đó một căn lầu. Thật hú vía, nhờ Tr. Thám nên chúng tôi không mua căn nhà đó nữa

Vì vậy chúng tôi mang ơn Tr. Thám rất nhiều. Về sau con trai tôi và con trai Tr. Thám cùng học lớp 11 và 12 với nhau. Gặp tôi, Tr. Thám nói: “Con tôi chơi với con chị thì tôi yên tâm”. Tôi nói: “tôi định nói : con tôi chơi với con Anh thì tôi yên tâm”. Nhưng chưa kịp nói thì anh đã nói tranh trước rồi, và chúng tôi cùng cười xoà vui vẻ.

Dạo ở Huế, Tr. Xuân Lan “thuyết trình” rằng : Khi đi trại thì nên để ý tới các em nhà nghèo. Tới lúc chia thức ăn thì mình tìm cách sai em đó giúp mình việc này việc khác, rồi nói “Sói này ngoan giúp Tr. Nhiều việc” Rồi chia thức ăn cho sói đó nhiều hơn thì các sói khác không ty nạnh. Thật là sành tâm lý và biết thương trẻ em nghèo.

Nhưng cũng có điều Tr. Lan “dạy bảo” mà SYR làm bộ ngu si không hiểu. Chẳng hạn như : Chúng tôi đưa sói đi cắm trại 5 ngày, Tr. Xuân Lan nói: “Phụ huynh lên thăm trại không đúng ngày, thì không tiếp”

Nhưng khi có phụ huynh tới thăm trại, dù không đúng ngày theo chương trình trại. SYR tôi cũng miệng cười hơn hở, nắm tay đón chào và dẫn tới chỗ các em sinh hoạt. Vì không lẽ phụ huynh đã nói: “Chúng tôi biết hôm nay không phải ngày thăm trại, mà nhớ cháu quá nên lên thăm một chút” mà lại không tiếp ? Phụ huynh là nước, Hương Đạo là cá. Vậy lẽ nào cá lại chê nước.

Lần đầu tiên, năm đó là năm 1956, gia đình chúng tôi ở Huế. Tôi dạy học, nhưng cứ thấy mệt, phải nhờ một giáo viên dạy thế. Mệt kéo dài cả tháng, vì không thấy đau chỗ nào, chỉ mệt thì cứ nằm một chỗ, không nhớ tới là phải đi Bác-sĩ. Rồi một chiều, cháu Ly, cháu gọi tôi bằng Bà, đi học về, Cháu gọi dậy ăn cơm mà tôi không động cựa, không trả lời. Rồi nhà tôi và các cháu ra ăn cơm. Sau bữa cơm chiều, cháu Ly nghĩ: “hình như Bà làm sao ý”, Ly liền đạp xe tới gọi Tr. Xuân Lan. Về sau Tr. Xuân Lan nói : “tôi gọi bà ba, bốn tiếng, mà bà không cựa cựa.

Tôi tát bà 4, 5 cái thật đau, bà vẫn im re. Tôi vội lấy một thau nước nóng và một thau nước lạnh, nhúng khăn mặt vào và chườm vào trán, hết nóng lại lạnh, rồi chích một mũi thuốc khoẻ, mà bà vẫn không tỉnh. Sau tôi phải xoa dầu nóng khắp người. Tôi và cháu Ly vừa xoa dầu, vừa đắp bóp, vừa gọi, bà mới tỉnh đó. Sau đó mỗi ngày Tr. Xuân Lan đều tới chích cho tôi một mũi thuốc khoẻ.

Xin cảm ơn Tr. Xuân Lan thật nhiều. Lúc nào tôi cũng coi Trưởng như bà chị ruột thân thương của tôi.

Cũng trong năm 1956, hôm đó, Trưởng X. (Trưởng không cho ghi tên) nhân tiện đi ngang qua nhà tôi, nên ghé thăm. Khi thấy tôi đang sốt, Tr. X liền chạy lại nhà Tr. Xuân Lan báo tin. Tr. Xuân Lan đến và đưa tôi về nhà Tr. Để tiện việc chăm sóc (Tr. Xuân Lan đã học về cô đỡ). Vì có một chị bạn cũng bệnh và cũng đang ở nhà Tr. Xuân Lan rồi. Tr. Xuân Lan ghi tên một thứ thuốc cần chích để cầm máu và nhờ Tr. X. đi mua thuốc giùm. Hôm đó là Chủ Nhật, và thứ Hai, thứ Ba cũng là ngày lễ nên các hiệu thuốc đều đóng cửa. Tr. X. phải tới nhà Tr. Nguyễn Thúc Tuân nhờ mua thuốc giùm, vì Tr. Tuân bán hàng cho một hiệu thuốc Tây, nên Tr. Tuân đi đến nhà ông chủ hiệu thuốc, năn nỉ xin ông chủ tới mở cửa hiệu và bán thuốc cho. Nhờ được chích kịp thời nên bệnh tôi mau đỡ. Trong ba ngày đó, mỗi sáng Tr. X đều mang sữa hộp, bánh mì cho 3 đứa con tôi, tuổi từ 1 tới 4 và một bé gái 13 tuổi mới tới giúp việc được vài ngày, trưa và chiều thì mang các cháu ra hiệu ăn..

Nhờ Trời Phật thương. “Tôi đi Hương Đạo chính vì cái tôi” (Thơ Tr. Tuấn Việt) mà được quen với các Tr. Hương Đạo nên đã “thoát hiểm”.

Xin tri ân sự giúp đỡ của Tr. Xuân Lan, Tr. X., Tr. Tuân. Đã hơn 40 năm qua mà Trúc tôi vẫn nhớ những sự giúp đỡ của quý Trưởng.

Năm đó 3 con tôi, tuổi từ 2 tới 5 đều lên phỏng dạ(Chicken Pox). Sáng đó, 3 cháu mặt sưng to và mụn phỏng dạ đang mọc ở mắt, mũi, miệng, má. Tôi ôm con và khóc vì lo các cháu bị nguy hiểm. Lúc đó như mê, không nhớ tới việc gì nữa. Đúng lúc đó Tr. Ngọ và Lan đi bộ sang chơi. Nhà Tr. ở xa nhà tôi khoảng 3 km. Tr. Ngọ đi ngay ra phố, gọi 2 cái xe xích lô và biểu chúng tôi chờ 3 cháu đi Bác sĩ ngay. Sau khi ở phòng mạch Bác sĩ về, Tr. Ngọ lại mang toa thuốc ra phố mua thuốc và kêu một ông chích thuốc dạo tới chích thuốc ngay cho các cháu. Các cháu phải chích thuốc một tuần.

Chị Ngọ nói : “Hôm nay là ngày lễ nên anh Ngọ rủ tôi sang thăm anh chị”. Thiệt là may mắn cho tôi và các cháu. Nếu sáng hôm đó 2 Tr. Ngọ và Lan không sang chơi . . . Thiệt tình tôi không dám nghĩ tiếp . . . Xin cảm ơn hai Tr. Ngọ và Lan rất nhiều.

Và trong nhiều năm, mỗi khi có chuyện gì khó khăn, tôi đều đến vấn kế hai Tr. Ngọ và Lan, và được sự chỉ dẫn giúp đỡ. Tôi còn là học trò, học châm cứu của thầy Lê Mộng Ngọ nữa. Mỗi lần dự trại, Tr. và các em bị sốt, ho, chảy mũi thì có “cắm nang” châm cứu của thầy Ngọ mang ra áp dụng. Kỳ diệu thay, lần nào cũng đỡ ngay.

Năm đó là năm 1958, chúng tôi đang ở thành Nội Huế. Con gái đầu lòng của Sói Yêu Rừng 7 tuổi. Thấy khuya rồi, tôi đực cháu đi ngủ, cháu nói : “Con đau chân quá, không ngủ được”. Nhìn vào gan bàn chân cháu, thì có một vết thương sưng đỏ, cháu nói : “hồi chiều con dẫm

phải một mảnh chai, nhưng sợ bị la nên không dám nói”. Tôi vội rửa vết thương, băng lại và dìu cháu đi Bác sĩ Y. Vừa bế vừa dìu tới được nhà bác sĩ thì đã 11 giờ đêm. Tôi gọi mãi, người nhà bác sĩ mới nói ra từ cửa sổ “Bác sĩ không chữa bệnh giờ này, mai tới”

Tôi vừa công vừa dìu cháu tới nhà Tr. Nguyễn Thúc Tuân thì đã sắp sủ 12 giờ đêm. Tr. Tuân đang ngủ, nhưng người nhà gọi dậy. Tr. Tuân liền lấy xe đạp chở cháu tới lại nhà Bác sĩ Y. Tôi chạy theo xe. Tr. Tuân bán thuốc cho một hiệu thuốc Tây nên quen với Bác sĩ Y. Nhờ vậy khi Tr. Tuân gọi cửa, thì Bác sĩ Y tiếp, và Bác sĩ chích cho cháu một mũi thuốc chống phong đòn gánh. Sau đó Tr. Tuân lại chở cháu về nhà. Thật là một tấm lòng quý hoá. Xin cảm ơn Tr. Tuân nhiều.

Và . . . gần đây :

Cách đây 6 năm, cháu ngoại tôi tên Long và một bạn cháu cùng vừa học xong Trung học. Hai cháu muốn học Y khoa. Bố mẹ các cháu đưa các cháu đi Sydney, Melbourne, Adelaide, để thi vào Y. Phần viết thì được, mà phần vấn đáp thì rớt. Cuối cùng Trường Y ở Perth, họ gọi 2 cháu lên để phỏng vấn. Bố mẹ các cháu đã hết ngày nghỉ phép, nên không ai đưa các cháu đi được. Tôi sang chơi, thấy mẹ cháu cứ một lúc lại dỗ dành “Đi Perth nghe con, đi nghe”. Cháu nói: “không, không”. Tôi đề nghị đưa cháu đi, thì cháu không chịu. Tôi chợt nghĩ tới các Trường Hưởng Đạo ở Perth và hỏi : “Nếu có các Tr. Hưởng 9ạo đón ở Perth và lo cho chỗ ăn ở. Thì cháu có đi không ?. Cháu nói : “Dạ có đi”. Perth cách chỗ chúng tôi ở (Brisbane) gần 4000 km. Máy bay tới Perth thường là 12 giờ đêm. Hai Tr. Dũng và Phùng ở Perth đã ra phi trường đón 2 cháu, lo chỗ ăn ở và đưa tới Trường Đại Học. Ngày hôm sau, sau khi được phỏng vấn và được nhận vào học. Hai cháu đòi về lại Brisbane và 3 ngày sau lại lên Perth để bắt đầu đi học, làm 2 Tr. Dũng và Phùng vất vả với các cháu quá. Năm nay 2003, cháu Long (sói và thiếu của Liên Đoàn Đồng Đa Brisbane) đang học năm thứ 6 Y khoa.

Nếu không có các Trường Hưởng Đạo ở Perth thì gia đình cháu không biết xoay sở ra sao
Xin cảm ơn Trường Dũng và Trường Phùng rất nhiều.

Hãy cho nhau những niềm vui

Và cho thêm những nụ cười hồn nhiên

Mai sau nếu được thành Tiên

Thì không quên những phước duyên cõi trần.

(Không nhớ tên tác giả)

TRÚC LÊ

ANH CHỊ EM HƯỚNG-ĐẠO TRƯỜNG-NIÊN

Mùa Hè năm nay, tại Orlando, Florida, Hoa kỳ : Hưởng-đạo Việt Nam có tổ-chức một Trại Hạp Mặt Trường-Niên và cũng là Hội-nghị Trường HĐVN trên toàn Thế-giới.

Trại này tổ chức rất quy cũ, vui, nhiều nơi thăm viếng và nhiều trò giải trí Quốc-tế. Điểm Đặc biệt là Quý Trường có thể mời Thân-hữu, đem theo con cháu bao nhiêu cũng được, miễn là phải báo trước để tiện việc sắp đặt. Một cuộc hạp mặt rất thân-hữu, nặng về giải trí, không gò bó quá nhiều vào các phiên hạp, các sinh hoạt quá chuyên môn. Xin ghi danh lên !

Độc Liên-Lạc, nhớ kỷ-niệm xưa . . . .

LIÊN-LAC : Bài này do Trường Đỗ-Thị-Anh (Làng Vạn-Hồ) gửi về Liên-lạc, để tưởng nhớ đến Bagheera Bạch-Bích năm xưa, dưới hình thức một bức thư. Tưởng cũng nên nhắc lại Làng Vạn-Hồ Nữ-giới phát-triển rất mạnh, đúng với thời đại vượt không-gian, nhất là về văn-chương, qua mặt vu vu đám liền ông xa lắc xa lơ. Đúng là Âm thịnh Dương suy ! Không biết nên buồn hay nên vui đây ?

Đã nhận được báo Xuân Giáp-Thân và đọc một mạch hết 72 trang của tờ Liên-Lạc, với hy vọng còn giữ lại một chút Xuân xa xưa trong lòng, giữa bầu trời băng giá của mùa đông Minnesota này, và tờ L.L. mùa Thu (số 47) nằm ngay trước mặt : ảnh Chị Trần Bạch-Bích ở trang bìa, và cả những gì của ngày xưa thân ái đã trở về trong tâm trí tôi. Ôi ngày xưa. Ôi, kỷ-niệm !

Hồi ấy một trại Dự-bị Ấu được tổ chức ở Thảo-cầm-viên vào năm 1964 !! Tôi đang là Bày-trưởng bày Nhật-Tảo của đạo Đông-Thành. Tôi dự trại để lấy bằng Dự-bị Ấu, lúc đó Chị Bạch-Bích là Bagheera, chị Đáp là Akéla. Chị Bích dạy chúng tôi hát - giọng hát của Chị khàn và ấm, và sao Chị lại đẹp đến thế - nên tôi mãi mê ngắm Chị mà quên mất tên của bài hát chị đã dạy, trong đầu cứ vang vang câu : Sói con Sói già, sói đen sói đà ..., với cái giọng Bắc vừa thanh tao vừa nũng nịu của Chị ngày xưa, lẫn với khuôn mặt khả ái mà tôi đã mang theo trong trí nhớ đến mãi tận bây giờ, có lẽ cũng đã bốn mươi năm qua.

Trong Trại đó, tôi được làm Sói Con của Đàn Trắng. Trong Đàn còn có Cha Phạm-Minh-Hứa và Cha Nguyễn-Hữu-Thanh của Đạo Xuân-Hoà ; chị Dung thuộc Vàm-Cỏ Đông (Tây-ninh) và 2 anh nữa mà tôi quên tên. Tất cả đều trở thành sói con (mặc dù đã già giặn). Đàn Trắng chúng được đặc biệt chú ý (có lẽ vì có 2 vị Linh-mục, và nhất là Cha Tuyên-Úy Hứa). Cha đã rất nổi trong một trò chơi - thi tìm vật gì giống màu các mảnh bìa được gắn trên bảng gỗ, trong thời gian ngắn nhất. Các màu xanh, trắng, đỏ, lục, vàng đều có hầu hết các cây cảnh trong sở thú. Chúng tôi đã tìm được 4 màu nhanh

trong nháy mắt, duy chỉ còn thiếu màu vàng. Tình cờ lúc ấy có một con bướm vờ vẫn bay ngang, chỉ nghe đánh bộp một cái là Cha Hứa đã đặt chú bướm ngay ở ô màu vàng, và Đàn chúng tôi đã thắng (trong khi đó cũng có các Đàn khác cùng mang màu vàng lên một lúc, nhưng chị Đáp chấm màu vàng của Cha Hứa là giồng nhất).

Nhưng sau đó, cũng bị khiếu nại vì Bướm là sinh vật chứ không phải là đồ vật, nhưng tiếc thay, quà thưởng đã trao, có ai đòi lại bao giờ !

Bắt thang lên hỏi Ông Trời,

Phần thưởng đã nhận có đòi được không ?

Tôi còn nhớ khi trại bế mạc, Cha đã cho tôi hết các phần thưởng của riêng Cha, dạy tôi nói tiếng Anh và sau này tôi còn được dự chung Trại Hạp Bạn ở Tân-Sơn-Nhất (cổng Trại Phi-Long) với Cha Hứa thêm một lần nữa.

Tại trại Phi-Long, một kỳ họp bạn thật đau buồn, chắc ai cũng còn nhớ, nếu đã dự trại ấy. Một buổi chiều, ngày đầu tiên, phi-công Nguyễn Anh-Khôi đang bay biểu diễn cho các HDS xem, máy bay anh đã vướng vào trụ điện, và anh đã tử nạn. Suốt mấy ngày hôm đó, ai cũng buồn và thương tiếc.

Thời gian cứ lặng lẽ trôi, Chị Bạch-Bích còn đó, Chị Đáp cũng còn đâu đây, không biết bây giờ Cha Hứa đang ở phương trời nào nhưng dù Cha ở đâu tôi cũng cầu mong Cha được an lành và Hạnh-phúc.

Bức thư này gửi về Liên-Lạc, rất mong được các Cha, các Anh, các Chị ngày xưa đã tham dự Trại Huấn-luyện này "lên tiếng" để chúng ta nối lại giây thân ái ngày xưa, để Đời còn đôi chút kỷ niệm Để Thương . Mong thay !

Đỗ-Thị-Anh

Trại Hè của HĐVN tại Úc-Châu

Trại hè của HĐVN tại Úc quy tụ các đơn vị từ Adelaide, Melbourne và Sydney đã được tổ chức tại đất trại Douglas Scrub (McLaren Vale, Nam Úc) từ ngày 2 đến 5.1.2004.

Ngoài các sinh hoạt kết thân, trò chơi, lửa trại ..., các trại sinh có cơ hội tắm biển và các phụ-huynh thân hữu dự trại đã đi thăm các hãng sản xuất rượu nho, cùng danh lam thắng cảnh trong Vùng.

Đặc biệt, các trại sinh đã đến thăm cuộc họp bạn toàn quốc lần thứ 20 của H.Đ. Úc AJ2004 (có hơn 11.000 trại sinh) tại Woodhouse. Hải-đoàn Yết-Kiêu (Victoria) đã gửi một đơn vị gồm 8 thiếu-sinh và 1 Trưởng để tham gia cuộc họp bạn của Hướng-đạo Úc.

Cũng trong thời gian trại, Tân Ban Chấp-Hành HĐVN tại Úc, nhiệm-kỳ 2004-2005 đã được bầu cử lại với thành phần mới như sau :

- Ủy-viên Trưởng : Tr. Vũ-Đức-Tuynh
- Cố-Vấn : Tr. Nguyễn-Văn-Thuất
- Thư ký kiêm Thủ-quỹ : Tr. Hồ-văn-Chánh
- UV. HĐ Trưởng-niên : Tr. Phạm-Văn-Chương
- UV. Ngành Tráng : Tr. Lê Việ-Long
- UV. Ngành Thanh : Tr. Lê-Thành
- UV. Ngành Thiếu : Tr. Nguyễn-Khoa
- UV. Ngành Ấu : Tr. Hồ-Tâm
- UV. Ngành Nhi : (sẽ bổ túc sau).

Địa chỉ liên-lạc của Tr. Vũ-Đức-Tuynh :
2 YuinCourt Pooraka, SA. 5095 Australia.
Điện-thoại : (+61 8) 8262-2096 (nhà)
Email : tvu@ihug.com.au

SINH-HOẠT CỦA HĐVN TẠI SYDNEY

Sau chuyến đi Nam Úc để tham dự Trại Hè và thăm các thắng cảnh trong vùng, các đoàn sinh Liên-đoàn Bách-Việt đã tham dự lễ Thượng Kỳ tại công viên Paul Keating Park (Bankstown) nhân ngày Quốc-khánh Úc 26-1-2004. Sau đó Làng Bách-hợp Sydney và một số phụ-huynh HDS đã thực hiện gian hàng bán chả giò và nem nướng gây quỹ cho Liên-đoàn tại Garrison Point là nơi mà thành phố Banstown tổ chức lễ hội mừng Quốc-khánh Úc.

Đoàn sinh của hai Liên-đoàn Bách Việt và Văn Lang đã tham gia vào việc đón chào quan khách trong lễ khai mạc Hội Tết Giáp-thân do Cộng đồng người Việt Tự-do NSW tổ chức tại Warwick Farm. Một số hình ảnh về sinh hoạt của HĐVN cũng được trình bày trong phòng triển lãm của Hội Tết.

Trong khi đó, chiến dịch "Xe lăn cho đồng bào tàn tật tại V.N." do Tráng-đoàn Lam-sơn Sydney tiến hành đã thu hoạch kết quả đáng phấn khởi : trên 130 xe lăn đã vận động được từ mọi giới đồng bào (Chỉ tiêu là 150 xe). Theo dự trù, 2 Liên-đoàn sẽ tham dự khóa học về "Surf và An toàn Dưới Nước" do Surf Life Saving tiểu bang NSW tổ chức tại bãi biển Cronulla (Sydney) vào ngày 22.2.04 sắp tới. ❁

ĐẦU NĂM HỌP XÓM

LTS. *Tựa nghe rất kêu, nói theo kiểu đương đại là dễ gây..ấn tượng! Mà cũng dễ gây hiểu nhầm. Xóm đây không phải là xóm cổ đầu ở phố Khâm Thiên, Hà Nội mà xưa kia có vài Trường hào hoa phong nhã thường la cà để hưởng thú hát á đào. Xóm đây là xóm Trường Niên.*

Mồng Bốn Tết Giáp Thân. Ngày giỗ Trần Đống Đa. Tại Thủ Đô xứ tuyết, trong căn nhà xinh xắn và ấm cúng, số 6814 đường Billberry, tổ ấm của Trường Cáo Đỏ Mặt (Trần Minh Thường), một số Trường và gia đình láng xăng, chuẩn bị cho bữa tiệc họp mặt đầu năm của xóm Trường Niên Ottawa. Mọi người thi nhau nói, tranh nhau cười và thả những lời chúc đầu năm vô cùng phong phú và rộng lượng. Nào là sống lâu trăm tuổi, vạn sự như ý, tăng chức tăng lương,.. và những lời chúc kiểu *hướng đạo* như, chúc Trường năm nay béo tốt bằng năm bằng mười năm ngoái, hoặc được bề Trên cho phép về Việt Nam... 'dối già' vài tuần. Trong khi các *thần hào* (người Hoa gọi là hầu nhân) đang toác miệng ra cười, bỗng có tiếng hô hoán "phái đoàn tới rồi!". Mọi người, chẳng ai bảo ai, đều dôi mắt ra cửa. Từ xa, ngoài đường..

Mờ trong bóng chiều

Một đoàn quân.. nhếch nhác

Dẫn đầu là Trường lão Ngựa Chiu Khó (Nguyễn Trung Thoại) cùng với bề trên là Trường Tường Vi, lạch bạch theo sau là Trường Vịt Nước Vui Vẻ (Hồ Thị Tiểu Sinh), giữ an ninh đoạn hậu là Trường lão Nguyễn Tấn Hồng. Sau màn *rũ áo phong sương* (và tuyết) *trên gác trọ*, tới màn tay bắt mặt mừng, rộn rã tiếng cười, lời lời thăm hỏi, đúng là cảnh tha hương ngộ cố tri.

Trường Phạm Quân Khanh, vốn được tiếng là khôn ngoan, luôn luôn tâm niệm *ăn đi trước, lợi nước đi sau*, bữa nay đến đúng giờ, đã kiểm điểm xem còn ai chưa tới và phát giác ra còn thiếu Trường Đê núi Quảng Nam (Dương Ngọc Hương) và Trường Gà Mất Quáng (Hồ Văn Mẫn). Vì có bạn đồng hành là Gà mờ lại chỉ quen trèo núi, nên khi xuống đồng bằng, dù có bằng Rừng, Đê núi *vẫn lạc đường vào tình sử*.

Có tiếng phen reo. Ái nữ Trường cáo Đỏ Mặt bốc phen: "Trường đang ở đâu?.. Đang ở tiệm

Rogers Video hả? Vậy Trường quẹo trái ở đường Orleans, tới Jeanne D'arc quẹo mặt, v..v..". Màn chỉ đường chấm dứt. 20 phút sau vẫn không thấy *bóng hồng* của Đê Núi và Gà mờ, Trường Đản, rể quý của Tr. Cáo Đỏ Mặt hỏi bề trên: "Ở đây có 2 tiệm Rogers Video, một đồng một tây, em có hỏi rõ là tiệm nào không?". "Chết rồi! Em quên hỏi". Thôi đành!

Cũng liều nhắm mắt đưa chân

Thử xem con Tào xoay vần tới đâu.

Cuối cùng rồi cũng đâu vào đấy. Sự xuất hiện của Đê Núi và Gà Mờ đã gây ra những trận cười...vỡ xóm!

Đã đến giờ làm lễ. Trường Khanh tình nguyện làm em xi (MC). Ở nhà, Trường Khanh giữ nhiệm vụ xi em, nên khi làm em xi, Trường tỏ ra rất thành thạo. Chương trình gồm có (1) Lễ chào quốc kỳ và Đoàn kỳ, (2) Lễ gắn huy chương, (3) Tiệc mừng, và (4) bầu cử tân Trường xóm Ottawa.

Trường Nguyễn Minh Phúc điều khiển phần nghi lễ. Trong khung cảnh trang nghiêm, mọi người cất cao lời hát quốc ca và đoàn ca. Tiếp theo là phút mặc niệm Tr. Trần-Văn Khắc và các quý Trường đã vĩnh viễn nghỉ cuộc chơi lớn.

Tr. Trần Minh Thường được mời đứng bên cạnh quốc kỳ màu vàng rực rỡ và cờ Hướng Đạo Trường Niên màu xanh thắm. Trường Nguyễn Tấn Hồng với giọng nói chậm rãi, rõ ràng đọc Bản Tuyên Dương Công Trạng và lý do trao tặng Huân Chương Bắc Đẩu của Hội Đồng Trung Ương HĐVN cho Tr. Trần Minh Thường. Được biết Tr. Cáo Mặt Đỏ đã tham gia sinh hoạt HĐ từ trước năm 1945 tại Hà-nội, sinh hoạt trong toán Tráng Đại La và nay là Trường xóm HĐTN Ottawa, đã hướng-dẫn Xóm tham gia Trại TT2, TT4, TT5, TT6 và cũng là một kiện tướng của Liên Lạc. Trường Nguyễn Trung Thoại, đại diện cho Hội Đồng Trung Ương HĐVN đeo Bắc Đẩu Huân-Chương cho Tr. Trần Minh Thường. Quá

cảm động, Tr. Cáo Đò Mặt nước mắt lưng tròng, thổn thức, không nói nên lời nên xin được miễn phát biểu cảm tưởng, nhưng hứa sẽ viết khi trái tim không còn đập ..

Thùng thùng trống đánh ngũ liên

Nhận huân chương liền nước mắt như mưa

Đến lượt Trường Vịt Nước Vui Về lên nhận lãnh Huân Chương Bách Hợp thì tuy Trường ở cái tuổi '8 bó' nhưng vẫn còn trắng kiện. Trường cho biết rất ngạc nhiên khi được tin vui cách đây có một ngày và thay vì ứng khẩu như mọi lần, nay xin được đọc bài thơ ngẫu hứng, diễn tả nỗi xúc động của Trường trước tình đồng đội, keo sơn gắn bó, trong dịp vui '*nhất đời của Trường*', hôm nay. Trường cất cao giọng *vịt mái* ngâm:

Lòng cảm xúc nói sao cho thấu đáo!

Xin chân thành cảm tạ quý chị, anh

Chọn một ngày giữa mùa đông giá lạnh

Mừng Bốn, Giáp Thân, duyên lành hội ngộ

Để mừng thọ, vinh danh huynh Cáo Đò

Quá Bát-tuần, tuy sức yếu, vẫn hăng say

Vận hết tài năng giúp người "Chịu Khó"

Để Liên-lạc còn, hơn chục năm nay ...

Giờng thơ tám chữ đang lai láng, bỗng đột ngột bị ngắt đôi thành bốn chữ, kiểu... số Táo Quân. Ấu cũng là do ảnh hưởng của ngày Tết Nguyên Đán. Tháng hoặc, khi nói đến công lao của các Trường còn trẻ (hoặc ngấp nghé tuổi về hưu) nên giọng thơ cần thay đổi để tăng phần hùng mạnh chẳng! Tới đây, giọng *vịt mái* chuyển thành *vịt đục*

Công sức giới trẻ

Một bầu nhiệt huyết

Hợp cùng Trường xóm

Thúc đẩy phong trào

Cùng nhau hô hào

Châm đều xăng nhớt

Giúp đỡ Liên Lạc

Huy động anh em

Kẻ thì hô hào

Người lo viết lách

Kề vai chung sức

Ứng hộ tinh thần

Trường kỳ viên mãn

.....

Rồi như giờng thác đổ xuống vực sâu, từ đây ngòm chảy cuồn cuộn, nhưng không còn âm vang như khúc thác đổ dốc.

Hôm nay Vịt Nước lội sông rạch suối

Xuống Ottawa gặp lại cố nhân

Nhân dịp xuân về, cùng vui với Xóm

Và mừng bát tuần tuổi thọ của tôi...

Và cảm khái, ngâm tiếp..

Ngoài giá lạnh mà bên trong nồng ấm

Tấm lòng vàng hướng đạo đẹp làm sao!

Tôi trân quý từng phút giây lưu niệm

Như cuối đời ân phúc đến cho tôi...

Biết lời nào diễn tả nỗi TRI ÂN

Nếu quý bạn đọc đã coi bài viết '*Các Trường Hướng Đạo Nhớ Lại Rừng*' trên báo Liên Lạc số 48 Xuân Giáp Thân, tất đã biết qua quá trình hoạt động hướng đạo của Tr. Vịt Nước Vui Về. Trường sinh năm 1924 và gia nhập Hướng Đạo năm 1940, cùng với người bạn đời là Tr. Lâm-Tô-Bông (Đạo-trưởng Phan-Thiết) Chúng tôi chỉ xin tiết lộ thêm một chi tiết nhỏ nhưng lại khá quan trọng; đó là Tr. Vịt Nước đi tới đâu cũng được hâm mộ là do (1) Trường có tài nấu nướng. Nơi nào Trường hiện diện, nơi đó có nhiều món ngon; (2) Trường có biệt tài xuất khẩu thành thơ. Xưa ở bên Tàu, Hạng Thác đi bảy bước làm xong một bài thơ. Ông này còn thua xa Trường Vịt Nước của chúng ta. Trường ngồi một chỗ cũng có thể một lúc *phun* ra vài bài thơ (phun đây là nói tắt cụm từ *phun châu nhả ngọc*).

Nghe tiếng vỗ tay như pháo nổ ngày Tết khi Tr. Thoại choàng huân chương cho Tr. Vịt Nước, Bướm tôi bỗng bùi ngùi, xúc động, vui buồn lẫn lộn. Buồn vì nhớ lại mới năm nào, cũng những tràng pháo tay mừng Trường Nguyễn Đức Phúc được ân thưởng Huân Chương Bắc Đẩu tại trại Thăng Tiến VI. Nay Trường còn đâu! Vui là khi nhớ lại sau lễ gắn Huân Chương cho Tr. Phúc, tại xóm nhà lá Ottawa, trong góc trại Thăng Tiến VI, đã diễn ra một lễ gắn Huy Chương khác. Đó là lễ trao tặng *Huy-chương Nam Tào* cho bề trên của các Trường - những người chưa bao giờ được gọi là Sói, là Tráng hay là Trường, nhưng lại có công lớn với phong trào hướng đạo vì đã tích cực cổ võ hoặc âm thầm tham dự vào các sinh hoạt hướng đạo. Dịp này, chị Oanh bề trên của Tr. Ngô Phú (chủ nhà in, phụ trách các ấn bản Liên Lạc) và chị Phụng, bề trên của Tr. Nguyễn Minh Phúc, đã được Ủy Ban Duyệt Xét việc cấp phát

huy-chương (Đặc-biệt) của xóm nhà lá Ottawa trao tặng, có sự chứng kiến tình cờ của Trưởng Mai Liệu. Thấy mọi người bỏ lăn ra cười, Trưởng Liệu lắc đầu quày quạy. Điều này thì ai cũng thấy. Có điều khi thấy Trưởng nhếch môi thì đây lại là một trời nghi vấn. Chẳng rõ Trưởng nhếch môi cười hay bịu môi nữa. Quả là điều khó đoán. Cũng giống như nụ cười bí mật của Mona Lisa mà cả ngàn năm sau người đời vẫn chưa xác định được là nàng cười hay... mếu!

Tiệc mừng họp mặt năm mới giữa Liên-Xóm TN Montréal và Ottawa, kiêm mừng thượng thọ bát tuần Trưởng Vịt Nước, và mừng quý Trưởng Trần Minh Thường và Hồ Thị Tiểu Sính nhận Huân-chương, toàn những sơn hào hải vị, không thua gì bữa đại yến Từ Hi Thái Hậu đãi sứ thần thời *bát quốc liên quân* xâm chiếm Trung Hoa khi xưa. Nói ra không có lợi, chỉ làm quý vị thêm ...thèm thường!

Sau bữa tiệc là phiên họp chớp nhoáng của xóm Trưởng Niên Ottawa để bầu ra tân trưởng xóm. Cuộc bầu cử diễn ra trong vòng 5 phút rưỡi. Kết quả : cựu Trưởng xóm (Trần Minh Thường) tái đắc cử tân Trưởng xóm, và Phó xóm là Trưởng Nguyễn Văn Kim, cựu Liên Đoàn Trưởng Tráng Đoàn Bạch Đằng (Ottawa). Nguyên tắc *Trưởng Xóm một ngày, Trưởng xóm mãi mãi*, một lần nữa được cả xóm tôn trọng.

Giờ chia tay, đang lúc ngậm ngùi, chưa nói lời tạm biệt, vì chưa biết khi nào mới có dịp tái ngộ, trên bàn ăn còn la liệt các món sơn hào hải vị, nhất là nồi xúp măng nấu cua còn bốc khói ngào ngạt của Tr. Dê Núi (hơi cay) chưa kịp ăn hết thì phái-đoàn Montréal đã nhìn nhau, phóng lên xe của Trưởng Chung Thế Hùng như giông như gió, vì sợ trễ chuyến xe buýt lúc 3 giờ chiều.

Nhanh ơi là nhanh. Vui ơi là vui. Tan hàng: sắp sẵn! Hương Đạo là vậy - ăn nhanh, làm nhanh, chơi nhanh, chuẩn cũng nhanh. Chỉ có đóng niên liêm thì hơi... chậm. Đây là nhận xét của Trưởng Nguyễn Thị Lan, Thủ quỹ xóm TN Ottawa, không phải là nhận xét của..

Bướm Lượn Dưới..Mưa
Phóng viên tập sự báo Liên Lạc

SỔ VÀNG

1. Tr. Nguyễn Tuyết-Nga	20 Mỹ-kim
2. Tr. Hồ-Thị-Vẻ	20 - -
3. Tr. Nguyễn-Thị Xuân-Lan	50 - -
4. Tr. Trịnh Diễm-Vân	30 -
5. Tr. Trần Bạch-Bích	50 -
6. Tr. Trần-đình-Thủy	50 -
7. Tr. Lý-Văn-Hải	20 -
8. Tr. Lê-Minh-Lý	50 -
9. Tr. Võ-quang-Nhâm	20 -
10. Tr. Nguyễn-Văn-Huyền	50 -
11. Tr. Phạm-Quý-Minh	20 -
12. Tr. Trần-Trung-Hợp	30 -
13. Tr. Lương-Minh-Đức	20 -
14. Tr. Lê-Xuân-Đằng	30 -
15. Tr. Lê-Thị-Trúc	100 -
16. Tr. Tống-Phước-Ái	20 -
17. Tr. Chị Nguyễn-Hữu-Lãng	20 -
18. Tr. Nguyễn Xuân-Mộng	20 -
19. Tr. Lê-Mộng-Ngo	20 -
20. Tr. Trần-Trung-Lương (H.K.)	50 -
21. Tr. Huỳnh-Minh-Quang	30 -
22. Tr. Nguyễn Tâm-Tú	50 -
23. Tr. Lê-Đặng	20 -
24. Tr. Đỗ-Anh (MN)	50 -
25. Tr. Nguyễn Tấn-Phước (VA)	50 -
26. Tr. Lê-Văn-Lai (Sacramento)	50 -
27. Tr. Mã-Thị-Hoa	50 -
28. Tr. Phạm-Lân (VA)	50 -
29. Xóm Trưởng-niên Ottawa	100 Gia-kim
30. Tr. Phạm-quang-Trung	50 -
31. Tr. Nguyễn Kim-Phú	50 -
32. Tr. Nguyễn-Xuân-Linh	50 -
33. Tr. Chị Mai-Xuân-Tý	50 -
34. Tr. Trần Thu-Phượng	50 -
35. Tr. Lê-Văn-Lệ	50 Úc-Kim
36. Tr. Chị Trương-Văn-Thanh	50 -
37. Tr. Tô-Văn-Phước	30 Âu-kim
38. Tr. Trần Gia-Bình	20 -

Thủ-quỹ khóa sổ Thu Sổ Vàng Liên-lạc # 49 ngày 15-2-04. Mọi số tiền nhận sau ngày này sẽ đưa vào L.L. sổ kế tiếp. Xin cảm ơn mọi sự đóng góp.

LỄ TRAO TẶNG HUÂN CHƯƠNG

cho quý trưởng : HỒ THỊ TIỂU SINH và TRẦN MINH THƯỜNG

Tr. Nguyễn Trung Thoại trao tặng Huân Chương cho Tr. Hồ Thị Tiểu Sinh

Tr. HỒ THỊ TIỂU SINH

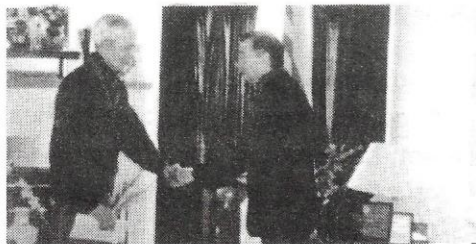
Tr. TRẦN MINH THƯỜNG

Tr. Hồ Thị Tiểu Sinh phát biểu cảm tưởng về buổi lễ

Tr. Nguyễn Kim , Liên-đoàn Trưởng Ottawa trao tặng lưu niệm cho Tr. Thường

Tr. Nguyễn Tấn Hồng bắt tay mừng Tr. Thường

Tr. Nguyễn Trung Thoại trao tặng Huân Chương cho Tr. Trần Minh Thường

Đại biểu hai Xóm Montreal và Ottawa

Các Trưởng Nữ Hướng Đạo Nhớ Lại Rừng

Tr. HỒ THỊ VẼ (Tháng 3-2003)

Trưởng HỒ THỊ VẼ

SƠ YẾU LÝ LỊCH HƯỚNG ĐẠO

Tên & Họ	HỒ THỊ VẼ
Ngày sinh	5 – 11 – 1927
Tên Rừng	ONG VẼ HIỀN LÀNH
Tuyên Hứa	1950
Nghề Nghiệp	Nữ Quân Nhân QLVNCH Chỉ Huy Trưởng Trưởng Nữ Quân Nhân QLVNCH
Họ & Tên Chồng	MAI BÁ THANH
Con	Một Gái sinh năm 1954
Địa chỉ hiện tại	Orange County, California, U.S.A.

HOẠT ĐỘNG HƯỚNG ĐẠO :

HƯỚNG ĐẠO VÀ TÔI

Ông bà nội tôi chỉ có hai con trai là ba tôi và chú tôi. Hồi còn nhỏ, tôi nhớ rằng chú tôi có hai cái thú : đá banh, xem đá banh và đi sì-cút.

Tôi còn nhớ một lần trong xóm có vụ cháy một rạp cúng tế, chú tôi chạy đi phụ chữa, khi về thấy bị đứt ngang dưới bàn chân, máu chảy lênh láng. Tôi phục chú tôi quá, vì nghĩ rằng chú là một scout nên can đảm và không sợ nguy hiểm. Ý muốn sau lớn mình cũng đi làm Hướng Đạo như chú đã nảy sinh từ đó khi tôi lên 6 hay 7.

Hồi tôi đã lớn, chẳng rõ năm nào, những chị dẫn dắt Sói Con đầu tiên mà tôi thấy là ba chị : Quỳnh, Nguyễn Thị Quỳnh Châu và Phạm Thị Hường. Không hiểu tại sao tôi không kiếm cách theo ba chị mà đến khi học ở trường Đồng Khánh, Nữ Trưởng người Pháp, bà Chenevier đến trường thành lập Eclaireuses tôi mới vào Hướng Đạo.

Học sinh ngoại trú chúng tôi có hai Đội Thiếu : Đội Cau, chị Hạnh Nhơn là Đội-trưởng, có châm ngôn : Toujours tout droit (Luôn luôn thẳng). Đội Phượng do chị Lan Huệ , em gái anh Tôn Thất Thiện làm Đội-trưởng, tôi làm Đội-phó; châm ngôn đội Phượng là luôn luôn vui vẻ (Toujours joyeuse).

Tôi không nhớ năm nào, có lẽ trước khi mở Eclaireuses ở trường Đồng Khánh, Trưởng Chenevier mở một khoá huấn luyện Bầy Trưởng Chim Non tại Trại-trường Bạch Mã, tôi được tham dự. Phụ tá Trưởng Chenevier (Trưởng đã qua đời tại Lyon Pháp năm 2002) có các chị và cô giám-thị trưởng là Cô Sa (đã mất), cô Chất (hiện ở Paris 13ème, Pháp), chị Mai (cháu Cha Thích, Bê Trên dòng các Mẹ Couvents des Oiseaux Đà Lạt). Cha Thích làm tuyên úy. Tôi không nhớ có bao nhiêu khoá sinh.

Sau chiến tranh, năm 1950, từ Quảng Trị trở về Huế, tôi gặp lại chị Hường và cùng đến sinh hoạt với các anh (ảnh đính kèm). Anh Tôn Thất Đông nhận lời tuyên hứa của tôi vào năm 1950.

Năm 1951, như anh Tôn Thất Dương Văn đã ghi lại trong tập nhật ký đề cập trong THIỆP HOA số 18 ngày 15-4-2003 tại Saigon, khoá huấn luyện Bầy Trưởng Sói Con khai mạc tại Vườn Tĩnh Tâm Huế. Không hiểu tại sao tôi được chọn làm Huấn luyện viên, có lẽ cho đủ tên thú rừng quanh Mowgli trong sách của Kipling. Tên tôi là Chil., chị Hường là Kaa, anh Đoàn Lai là Baloo, anh Lê Văn Ngoạn là Bagheera.

TOÀN BAN HUẤN LUYỆN MIỀN TRUNG (1950)

Từ trái qua phải (đứng) các AC :
Lê Văn Ngoạn, Đoàn Mộng Ngô,
Trần Song Hoè, Phạm Thị Hường,
Hồ Thị Vẽ.

Từ trái qua phải (ngồi) các AC :
Đoàn Lai, Nguyễn Thúc Toàn, Khánh,
Trần Điện, Tôn Thất Dương Văn,
Tôn Thất Đông và Đích.

Cũng trong thời kỳ huấn luyện này, tôi gặp anh Mai Bá Thành, một Bầy Trưởng từ Đà-Nẵng ra Huế dự khoá. Sau này, chúng tôi kết hôn năm 1953, có một gái sinh năm 1954 hiện ở Quận 5 Saigon. Anh Thanh đã ra đi vĩnh viễn ngày 9-3-1976.

Năm 1952, tôi thành lập Bầy Ấu Nguyễn Trường Tô tại Phủ Cam Huế. Tuyên úy là Linh Mục Nguyễn Kim Bính (đã qua đời), phụ tá cho tôi có các chị : Công Tăng Tôn Nữ Như Xuân (San Jose CA) chị Thuý Hoan (Orange CA), chị Ngô Thị Lệ Tín (CA) và chị Công Tôn Nữ Diên Minh (đã qua đời tại Mỹ).

Tôi phục vụ chính thức trong Quân đội Quốc Gia tại Huế từ năm 1952, được đưa vào Saigon tu nghiệp một tháng, nhân lúc này các anh Huỳnh Minh Quang và Nguyễn Chử đưa tôi đến, Công tác trong Quân đội đã không cho phép tôi tiếp tục sinh hoạt thường xuyên với Phong Trào, không cầm được đơn vị, chỉ thỉnh thoảng gặp các anh.

Thuyên chuyển vào Saigon năm 1957, tôi gia nhập Hội Nữ Hướng Đạo Việt Nam. Hội đó bà Nguyễn Văn Tống là Hội-trưởng (đã qua đời), Tổng Thư Ký là chị Phạm Thị Tự

(Saigon). Đại Hội Đồng đã bầu chị Trần Bạch Bích làm Tổng Ủy Viên, chị Phạm Thị Thân làm Ủy viên ngành Thiếu kiêm Ủy viên liên lạc quốc tế, chị Trần Thị Năm là Ủy viên ngành Ấu, tôi Hồ Thị Vẽ là Ủy viên ngành Tráng (sau này nghe đâu được kiêm thêm Ủy viên Huấn Luyện !). Tôi có điều khiển một toán Nữ Tráng, tổ chức một trại Hè ở Vạn Giã (Khánh Hoà) với sự giúp sức của chị Trần Thị Năm (phu nhân anh Lê Thọ ở Montreal).

Năm 1959, Hội Nữ Hướng Đạo Việt Nam gửi hai Trưởng qua Hồng Kông dự khoá huấn luyện Bầy trưởng Chim Non do một nữ huấn luyện viên Hướng Đạo người Anh hướng dẫn : chị Trần Thị Năm và tôi.

Năm 1960, vì Hội NHD/VN chưa được gia nhập Hội NHD Thế giới nên chỉ được gửi quan sát viên tại Đại Hội Quốc tế NHD Công giáo (Commission Internationale des Guides) tại Compiègne Pháp. Tôi tự túc xin đi và được chấp thuận sau bao nhiêu khó khăn về thủ tục hành chánh.

Từ đó, tôi quá bận quân-vụ, tôi không còn hoạt động nữa cho tới năm 1975 đi “học tập cải tạo” liên miên tới năm 1987 (trừ gần 3 năm tự do), ngày 2-5-1995 sang Mỹ, tôi tham dự một buổi họp của Hội Ái Hữu Nữ Hướng Đạo Việt Nam Toàn Cầu ở California do chị Phạm Thị Thân làm Hội-trưởng và viết một số bài cho Bản Tin Ái Hữu. Tôi định cư ở Okhahoma City từ năm 1995 đến 2002 chuyển qua Orange County, California.

Từ năm 1992, có dịp ra thăm thân nhân ở Nha Trang, một em nguyên Sói Con Bầy Nguyễn Trường Tô (Huế) gặp tôi, mách cho các anh em nguyên Thiếu sinh thăm trại hè Nữ Tráng ở Vạn Giã năm nào, cùng một số anh em biết tên tôi, nên hàng năm ra Nha Trang tôi thường gặp các anh, thân nhau như anh chị em ruột. Một lần các anh tổ chức Lễ Lên Đường cho tôi và đặt tên rừng : ONG VẼ HIỀN LÀNH. Các anh đã không lý đến binh nghiệp 25 năm của tôi cho tới ngày 30-4-1975 khi cho tôi là hiền lành; nguyên là Chỉ huy trưởng trường Nữ Quân Nhân QLVNCH trong 9 năm, con ong này đã chích không biết bao Nữ Quân nhân ấy chứ. Có thể sau khi xếp tàn y lại, tôi đã thành hiền lành chăng, thêm nữa năm tháng chồng chất, với 77 cái xuân xanh (tuổi ta !), còn dữ với ai nữa anh Thoại nhỉ ?

Viết xong ngày 11 tháng 6 năm 2003

Hồ Thị Vẽ

Tin Hướng-Đạo “Huế Thừa-Thiên”

Tin từ Trưởng Võ-Văn-Long, một Cựu Chi-lăng cho biết : Sáng ngày mùng hai Tết Giáp-Thân, anh chị em Hướng-đạo cũng như một số Trưởng kỳ cựu ở Huế và vùng phụ-cận đã đến Chùa Pháp-Hải (Huế) để dự Lễ Phật đầu năm.

Tết năm nay có các Trưởng Tôn-Thất-Đông, Tr. Đoàn-Lai, Tr. Thuận (Chi-lăng), và một số đồng Trưởng khác như các Tr. Hồ-Bá-Lăng, Trần-Văn-Hồng, Tôn-Thất-Chỉ, Võ-Văn-Đệ, Võ-Văn-Hoàng, và một số Trưởng khác không nhớ hết.

Ngoài các dịp quan, hôn tang tế, đây là ngày Hội Ngộ để cùng nhau siết chặt bàn tay trái, cùng tưởng nhớ đến những ngày xưa thân ái. Thông lệ này đã có từ gần 20 năm nay.

Tinh thần Hướng-đạo của anh chị em ở Huế rất cao. Vẫn thường nhắc đến các Trưởng ở xa xôi mà đã cò thời cùng chung sinh hoạt dưới lá cờ Đoàn, cờ Đạo, cờ Châu .Ôi ! ngày xưa thân ái ! Tinh nghĩa chưa chan.

Bàn Buôn Mua Vui ...

Ba vạn sáu ngàn ngày là mấy,
Cảnh phù du trông thấy cũng nực cười ...

Cao-Bá-Quát

Cũng lạ thật ! 3 vạn 6 ngàn ngày là 100 năm, mà trên thế gian này mấy ai sống đến 100 tuổi. Một trăm năm mà Cụ Quát gọi "là mấy" thì cỡ như bọn chúng tôi làm sao mà "vói tới" con số cao vói vói ấy ! Nếu Cụ còn sống, chắc sẽ xếp vào loại ... "bao lăm".

Thời còn bé, đọc sách Luân-lý Giáo-khoa-thư lớp Sơ-đẳng, có kể chuyện nhà hiền-triết Trình-Tử để 2 cái lọ bên cạnh chỗ ngồi. Mỗi khi trong bụng nghĩ một điều gì thiện, thì ông bỏ một hạt đậu trắng vào trong một lọ. Mỗi khi nghĩ một điều gì ác thì ông lại bỏ một hạt đậu đen vào cái lọ kia. Lúc đầu đậu đen nhiều, đậu trắng ít. Sau đậu trắng nhiều đậu đen ít, dần dần đến không có một hạt đậu đen nào. Nhờ đó, tâm tình ông Trình-tử trở nên toàn thiện, do cách sửa tâm rèn tính như vậy.

Với trang lứa của tôi bây giờ, phân biệt rõ ràng Thiện và Ác khó quá, cho nên tôi phải thêm một cái lọ thứ ba khi gặp trường hợp khó xử giữa Thiện hay Ác, tôi tạm gọi là lọ "lũng lơ" cho bớt một trí.

Tôi không bỏ vào lọ, khi nghĩ việc Thiện, Ác như Người Xưa, mà chỉ ghi lại những nỗi Vui Buồn trong đời tôi trong một cuốn sổ, để khi đến tuổi "Hoàng-hôn của cuộc đời" khi nhìn lại trong sổ tay, với tâm niệm rằng mình sống làm sao cho có nhiều Vui hơn Buồn, như vậy mới là đáng sống.

Khởi đầu, mỗi khi tôi vui, tôi làm dấu X vào cột Vui, khi buồn tôi ghi X vào cột Buồn và khi tôi không phân biệt được vui hay buồn, tôi nện X vào cột Lũng Lơ cho khỏi suy nghĩ lồi thồi.

Mỗi ngày ghi vào sổ, cuối tháng cộng lại và cuối năm Tổng-kết để xem cột nào thắng. Làm như vậy, tôi phải tập cho tôi tánh nết phải vui, nếu có chuyện buồn thì cũng gắng gượng mà vui, hoặc không thì cùng lắm phải làm sao để đưa vào cột "lũng lơ" để sửa mình.

Dự tính thì hay (cũng như mộng ước bao giờ cũng đẹp !), nhưng vì tật "hay quên" và "lười" nên lâu lâu lại bị bỏ "nửa chừng xuân", rồi lại hối hận : trở lại siêng ghi chép vài ba tháng, rồi bệnh quên tái diễn. Vì vậy có nhiều bạn đặt cho tôi cái tên nghe cũng vui tai : "Nguyễn-thị Hay Quên".

Năm đầu tiên thấy số điểm hai cột Vui Buồn suýt soát gần nhau : Vui 95, Buồn 90 và Lũng Lơ chiếm 180 trong một năm 365 ngày. Tôi thích thú trò chơi này lắm và tôi thầm nghĩ : mình cố làm sao năm sắp tới tăng điểm ở cột Vui, bớt điểm ở cột Lũng Lơ (vì chuyển điểm ở cột Buồn hơi khó).

Năm sau, nhân một chuyện gì đó, người Bạn Đòi của tôi đã gây gổ với tôi, tôi sực nhớ đến cuốn sổ của tôi, tôi không cãi lại mà chỉ cười xem như không có chuyện gì xảy ra (để khỏi ghi điểm Buồn), thấy thế, Chàng càng tức giận thêm và nói "như con đười ươi", và tôi lại cười. Ngày đó, vui thì chẳng vui mà buồn thì cũng chẳng buồn, tôi ghi vào cột lũng lơ (và không quên làm dấu * Con Đười Ươi). Năm này, tôi thấy tôi có cố gắng, cộng sổ cuối năm thì cột Vui thắng cột Buồn 32 điểm.

Năm kế tiếp người Bạn Đòi của tôi được thăng cấp, con cái học hành tấn phát, tôi sinh hoạt Hội-đoàn gặp nhiều điều như ý, tôi thừa thắng xông lên cố gắng tu sửa thêm tánh nết. Cuối năm tính sổ :Cột Vui 280 điểm còn 85 điểm chia đôi cho 2 cột Buồn và Lũng Lơ. Tôi mừng ghê gớm.

Nhưng than ôi ! những năm kế tiếp là những năm đại-họa (4-1975) không riêng cho gia đình tôi mà chung cho cả Miền Nam yêu dấu. Con cái học hành dở dang, Chồng đi học tập cải tạo tận Yên-báy Lào-kay , nhà cửa bị tịch thu , tài sản sạch sành sanh thì có chi mà ghi chép. Nhưng cũng may là nhờ có cái "vốn Hường-đạo" nên cũng mang được một ít tài liệu, hình ảnh gia đình, một số đồ dùng cần thiết, kể cả những cuốn lưu bút và cả

“cuốn sổ Vui Buồn đời tôi”, những kỷ vật này đã đem lại cho tôi niềm an ủi quý giá, và đó là nhờ tinh-thần Sắp Sẵn của H.Đ. dạy cho tôi..

Thấy cuộc đời của tôi và cả những người chung quanh tôi không ai vui sướng cả. Tôi nghĩ chuyện đến thì phải đến, buồn cũng không ích gì, tôi nhớ và hát lại mấy câu hát của Phạm-Duy (bài Súc Mấy Mà Buồn, 2 câu đầu và 2 câu cuối) :

Súc mấy mà buồn ! Buồn ơi ! Bỏ đi Tám

Súc mấy mà buồn, chịu chơi cả với buồn (và...)

Súc mấy mà buồn, niềm vui ở ta đến,

Súc mấy mà buồn, phải vui để sống còn.

Hát xong, tôi phấn khởi lạ thường, tôi tìm cách làm lại cuộc sống mới để thăm nuôi chồng, lo cho con, vì tự nghĩ buồn không đem lại lợi ích gì cả. Ông Phạm-Duy nói đúng “Phải vui để sống còn”.

Một hôm từ Cần-thơ lên Châu-đốc buồn vãi. Buồn vãi Châu đốc thì ai đã trải qua đều biết : Cột những cây vãi 10 mét vào bắp chân, bắp tay, quần cả vào lưng vào bụng, buộc chặt bằng những sợi thun lườn quần, chặt đến nỗi khi về đến nhà tháo ra thì đỏ bầm đỏ cả người. Tôi và bà Cụ mẹ anh Lợi (a. Lợi cũng dân H.Đ. sĩ quan học tập cải tạo) hai bác cháu rủ nhau cùng đi buồn. Cũng may, trót lọt được vãi ba chuyến. Đến lần chót này, khi đến trạm kiểm soát, tôi và bà cụ ngồi yên trên xe, bà giả bộ nhai trà, tôi đọc báo. Ông công-an kinh tế đi từng hàng ghế để kiểm soát, ông ta xét rất kỹ, từ những cái xách đặt trên giá xe cho đến những giỏ đặt dưới chân. Lúc ấy trong bụng tôi như đánh lô-tô nhưng nét mặt vẫn cố giữ bình thường. Bỗng ông CAKT nhìn thẳng vào mặt bà cụ và tôi, vỗ vào vai và lưng rồi nói lớn : “Cái mặt thì ốm nhom, sao mình mấy tay chân lại mập tròn thế, mời vào trạm” Thế là đời tàn rồi ! dù tự nhủ thầm phải cố vui lên ! Nhưng làm sao mà nhếch mép vui được hồi Trời. Vào Trạm, nữ CAKT khám xét, những sợi giây thun được cởi ra, vãi vóc được xếp trên bàn, thân thể thì nhẹ nhàng mát rượi, đưa tay ký biên bản cái rẹt, nhưng trong lòng thì nặng như chì và nóng hơn lửa đốt.

Lại một lần khác, lên chợ Tân-bình mua áo quần củ về quê bán kiếm chút lời, chất đầy một túi xách. Khi lên xe buýt, kẻ lên người xuống chen

chúc lẫn nhau, khi đến trạm bến Xa Cảng Miền Tây, vác lên thấy túi xách nhẹ bỗng, nhìn kỹ phía sau thấy một đường bị rách kéo dài. Đến nước này mà cười sao nổi !

Khi lên xe để trở lại Cần-thơ, tôi lại tự an ủi : Biết đâu, Trời thương mình, đem bán những áo quần củ đó có thể gặp tai nạn, cho nên Trời xui khiến mất đi, để mình thoát. Như vậy là tâm hồn nhẹ nhàng, sự tiếc của cũng giảm đi phần nào. Nhờ đó, tôi lấy lại sự quân bình trong cuộc sống.

Những năm kế tiếp, tôi đem Luật Hướng-đạo, điều thứ 3 : tuyệt chiêu “Giúp Ích” để tìm niềm vui mới và lợi ích cho người khác. Mả tôi truyền cho tôi những bí quyết “cắt lể” những bệnh thông thường như nhức đầu, nóng sốt, trúng gió. Vì vậy cho nên trong khu vực tôi ở, nếu có ai mời gọi thì tôi đến giúp họ ngay không quản ngại khuya sớm đêm hôm, không phân biệt dân thường hay con cái cán-bộ, do đó gần như mọi người bà con, láng giềng mỗi khi gặp tôi đều trao cho tôi những nụ cười thân tình. Còn tôi thì rất vui vì được giúp họ, gạt cái buồn qua một bên, dù trong hoàn cảnh thiếu thốn vật chất nhưng tinh thần rất thoải mái. Cuối những năm này, tính số : cột Vui vượt xa cột Buồn. Một sự tiến bộ rõ rệt, rất đáng khích lệ.

Khi những niềm vui đến, nó càng đến dồn dập : người Bạn Đời tôi được trở về sau 7 năm cải-tạo. Rồi tiếp theo là cả gia đình được xuất ngoại (diện HO). Tuy nhiên, cũng có một đám mây nhỏ, đó là sau khi trở về, Chồng tôi có chút thay đổi tánh nết, nhiều khi nói “ngang như cua”. Tôi bực tức lắm, nhưng nghĩ rằng một thời gian ngắn, anh sẽ trở lại bình thường. Hơn nữa, Mả tôi dặn rằng : Đừng tức tối giận hờn nhiều, vì khi đó máu dưới chân dồn lên tim và đầu, lâu ngày gây ra cao máu, tai biến mạch não : dưới chân thì bị lạnh vì thiếu máu, lâu ngày sinh ra bại liệt vì máu không thông bình thường. Bởi vậy, dù khi có bị “tức cảnh hồng” thì cũng ráng sức cố làm sao cho dịu xuống, tập mãi thành một thói quen tốt.

Nhưng lúc tôi đến Mỹ cùng với gia đình, tôi đi khám tổng quát, vì chưa quen phong thổ nên bị “vật” một trận tới bờ hoa lá, phải nhờ bác sĩ chữa trị. Cho đến bây giờ, đã hơn 9 năm, tôi chưa bao

giờ đến bác sĩ để khám, dù là chích ngừa cảm cúm v.v... Ai cũng như tôi thì bác sĩ sẽ giải nghệ hết ! Cũng không phải tôi hoàn toàn vô bệnh, nhưng ở tuổi 6 bó như tôi, không có bệnh này thì tật khác, đi khám nó sẽ lòi ra lòi thôi lắm. Chờ đến khi nào Trời kêu thì ... Dạ thật lớn, rứa là xong.

Thời gian sống ở Mỹ, việc ăn uống thì có Ông Clinton, ông Bush lo rồi, nhưng cũng có lúc nắng gió trở trời, mất việc làm, tiền bạc thất thoát ... tôi cũng cố gượng vui, vì tôi nghĩ : Lúc đặt chân đến phi-trường St-Paul Minneapolis thì mỗi người trong gia đình tôi chỉ có một túi xách tay đựng đồ gia-dụng, cả gia đình đem theo 200 đô-la. Hai trăm này cũng chẳng phải của riêng, mà là của anh Lưu (nhóm Hồ-ngọc-Cẩn) cho gia đình chúng tôi mượn dần túi khi ra đi. Được như ngày hôm nay là "lời" chán, đâu có lỗ vốn đồng nào.

Cuối năm, lại tính số, cột Vui vượt xa cột Buồn và cột Lơ Lửng đứng hàng thứ 3 . Cứ cái đà này thì tôi tin tưởng rằng, đến cuối cuộc đời, tôi sẽ xứng đáng là con cháu của nhà hiền-triết Trình-Tử của sách Luân-lý Giáo-khoa-thư nói trên.

Thùy-Biên (Trưởng-niên Làng Vạn-Hồ)

Cách sửa mình của nhà hiền-triết Trình-Tử :
Dùng 2 cái lọ đặt bên cạnh bên cạnh mình, mỗi khi nghĩ một điều gì ác thì bỏ một hạt đậu đen vào một lọ, và khi nghĩ đến một điều thiện thì bỏ một hạt đậu đỏ vào lọ kia.

Hướng-Đạo Việt-Nam và Liên-Lạc với H.Đ.Thế-Giới

Thưa các Trưởng và các Anh Chị Em,

Trong thời gian vừa qua, vấn đề tái lập Hội HĐVN tại VN. đã có nhiều diễn biến mới. Ban Thường-vụ Hội-đồng Trung Ương (BTV/HĐTU) vẫn luôn luôn theo dõi tình hình.

Tổ-chức Hướng-đạo Thế Giới (HĐTG) đã có Tân Giám-đốc vùng Á-châu và Thái-bình-dương, cũng như đã bổ nhiệm Tân Tổng-Thư-Ký Văn-phòng HĐTG thay thế cho Tr. Jacques Moreillon (Tr. Kim Kyu Young và Tr. Jacques Moreillon về nghỉ hưu.

- Để tỏ lòng biết ơn sự yểm trợ quý báu mà HĐTG dưới sự lãnh-đạo của Tr. Jacques Moreillon đã dành cho HĐVN, BTV/HĐTU đã thực hiện quà lưu niệm đặc biệt để kính tặng. Nhằm duy trì sự liên lạc tốt đẹp sẵn có với HĐTG sau sự thay đổi các Trưởng lãnh đạo, HĐTU đã nỗ lực thu xếp các cuộc gặp gỡ để bàn thảo với Trưởng Tân TTK/HĐTG và Tân Giám-đốc Vùng Á-châu và Thái-bình-dương.

Hiện BTV vẫn đang chờ hồi âm từ các Trưởng này về thời gian và địa điểm thảo-luận.

Ban Thường-vụ HĐTU hoàn toàn không nhận được thư mời hoặc lời mời của VP/HĐTG trong các tháng vừa qua để bàn thảo về HĐVN như một vài nguồn tin khác đã loan báo.

Ban Thường-vụ HĐTU sẽ thông báo kết quả để các Trưởng và các anh chị em được rõ sau khi nhận được hồi âm từ các Trưởng lãnh đạo HĐTG.

Thân ái BTT các Trưởng và các Anh Chị Em,

Ký tên : Nguyễn-Văn-Thuất

Chủ-tịch BTV/HĐTU/HĐVN

(điện thư được gửi đi ngày 8 Février 2004)

TIN BUỒN

Được tin buồn : **Trưởng Lê-Cảnh-Đạm**

Tên Rừng : **Ngựa Yêu Đồi**

Sáng-lập-viên L.Đ. Mai An-Tiêm (Huế)

Cựu Đạo-Trưởng Thừa-Thiên, Châu Hải-Trung
Đã tạ thế ngày 24 tháng 11 năm 2003. Thọ 89 t.
Linh cửu quản tại tư gia Quận Gò-Vấp (Saigon).
Quý Lão-trưởng, Huynh-trưởng cùng các đơn vị
HĐVN đã có mặt từ lúc nhập-quan, cùng làm lễ
phúng viếng tới lễ di-quan thứ năm 27-11-03
đưa về Huế.

Lễ an táng ngày Chủ-nhật 30-11-03 tại
Quê Nhà (Huế).

***

Nhân dịp này, chúng tôi xin thành thật
chia buồn cùng Tang-quyển
và san sẻ sự mất mát này với anh chị em
H.Đ. Đoàn An-Tiêm và Đạo Thừa-Thiên.

Nguyễn-Trung-Thoại, Hoàng-Ngọc-Châu,
Ngô-Kỳ-Phong, Hồ-văn-Mẫn
và một số anh chị em HDS đạo Thừa-thiên cũ.

Tiệc thương Trưởng Đạm Xa Đồi

Hưởng-đạo : sao đành bỏ cuộc chơi ,
Tiệc thương già biệt Ngựa Yêu Đồi.
Đoàn An-Tiêm ấy, Anh thành lập,
Châu Hải-Trung kia Trưởng phục hồi.
Trọn kiếp ân tình luôn bám chặt,
Một đời tiết nghĩa chẳng buồn rời.
Vinh danh Trưởng Đạm nêu gương sáng,
Nhắc lại tình xưa chẳng cạn lời.

Hồ-Văn-Mẫn (Thiếu-sinh Đoàn An-Tiêm, Huế 1949)
(Ottawa-tháng 12, 2003)

Lễ Tiểu-Tướng Tr. Sói Tận Tâm Trưởng Trương-Văn-Thanh

Năm trước, nay vừa trọn năm, Xóm Tùng-Nguyên từ
Sydney xuất-du thăm 2 Trưởng Viêm và Mừng ở Thủ-đo
Canberra. Về tới nhà bình thường, vui vẻ, thoải mái chưa
quá 12 tiếng sau, Tr. Thanh lia Xóm Lên Đường Vĩnh viễn,
vì cơn suy tim đột quy.

Hôm nay (30-11-2003) cả Xóm tề tựu dự lễ Tiểu-tướng
của Trưởng tại tư gia ở Willy Park.

Như mọi sinh hoạt Trưởng-niên khác, việc tiễn đưa các
thành-viên cao-niên về nơi an nghỉ cuối cùng không phải
là chuyện bất thường. Các thành viên lần lượt theo nhau ra
đi, để lại bao nhiêu thương tiếc cho người ở lại.

Xóm Tùng-Nguyên thành lập chùng 2 năm nay, đã tiễn
đưa chùng ấy số người lên đường. Mở đầu là Tr. Hồng-
Vinh-Phụ Lễ Tiểu-tướng của Tr. Phụ được tổ chức tại Chùa
Trúc-Lâm (Sydney) ngày 09-3-03 với đông đủ Dân Xóm
T.N. tham dự cùng kết hợp năng-lượng cầu siêu thoát.

Tr. Phu rời Xóm lúc 84 tuổi, Tr. Thanh 73. Người Việt
tưởng nhỏ người quá vàng, tính theo ngày Ra Đi, dựa vào
âm-lịch. Tưởng nhỏ người quá cố để biểu lộ lòng thương
nhỏ một Người Thân đã nằm xuống, cùng chia sẻ với thân
nhân người quá cố, mà chỉ với những tấm chân tình mới an
ủi, chia sẻ với nhau những nỗi buồn sâu thẳm.

Nhỏ Tr. Trương-Văn-Thanh là nhỏ đến người Huynh-
trưởng đã hết lòng thương yêu những người em trong Xóm,
với một chân tình Hưởng-đạo hiếm có.

Với Chị Thanh, một phụ nữ luôn bên cạnh chồng, hỗ trợ
chồng tận tình trong mọi sinh hoạt H.Đ.. Trưởng Thanh
mất, Chị Thanh đóng cửa hướng khói chồng, không muốn
rời nhà một bước, sợ hướng-hồn Tr. Thanh thui thui một
mình trong gian nhà hiu quạnh. . Chị ý thức thật tình tế
những người em H.Đ. của chồng, qua tinh thần H.Đ. - đã
quý mến chồng mình như người Anh Cả - và xem Chị như
người Chị Dâu thân thiết của Xóm. Đáp lại, Chị xin một
điều : Cho Chị được sinh hoạt với Xóm để được thấy lại
những "Người Em Chồng" trong gia đình H.Đ., trong Xóm
Tùng-Nguyên Sydney, không bao giờ quên được Người
Anh Cả quá cố, đồng thời Các Em cũng có dịp chia sẻ với
người chị dâu vẫn hàng ngày gặm nhấm nỗi buồn cô
quạnh bên bàn thờ chồng nghi ngút khói hương !

Xóm Tùng-Nguyên (Sydney)

M Ã T H Ư

1. Tr. Trâu-Hiền : Đào-Trong-Cương - Ottawa.

Những chân tình Trưởng viết trong bức thư chia buồn nhân lúc Nhạc-mẫu em qua đời, vợ chồng em vô cùng cảm kích. Cùng lúc ấy, Tr. Thường và một số Trưởng khác trong Xóm cũng có san sẻ nỗi buồn với gia đình em. Nghĩ cho cùng, ai cũng qua giai đoạn ấy cả, chỉ kẻ trước người sau mà thôi :

... Hạt bụi nào hoá kiếp thân tôi,

Rồi một mai, tôi về làm cát bụi ...

Kính chúc Trưởng và Trưởng Bà được an khang.
Có thư riêng gửi Trưởng.

2. Tr. Trúc-Lê - Midle Park (Úc-Châu)

Liên-lạc kỳ này được hân hạnh vinh danh Chị Trúc. Một lần nhận thư Chị, xem như nhận cả một năm thư của người khác : nào là Tin sinh hoạt HĐ nơi này nơi khác ở Úc châu, nào là bài tập dưỡng-sinh, nào là bài ca, nào là thuốc trị bệnh Alovera v.v.. Đúng là một Bà Chị luôn luôn Giúp Ích. Mong Chị được nhiều sức khoẻ để tiếp tục làm được nhiều việc Thiện..

3. Cô Năm Xóm Chuối - Merkel, TX.

Thật buồn khi thật sự nhân số Xóm tăng (dâu rể), nhưng chỉ đứng vòng ngoài để vỗ tay xem Bố Mẹ ca hát, Họa Xóm bí mật, hoặc đi Trại mí nhau. Ngựa này đề nghị :

Hè này, Xóm-trưởng và Thu-ký Xóm tập hợp sáp nhỏ lại, tuyên bố : Kỳ Trại hè Orlando này, Bố Mẹ mời các con, dâu rể cùng tham gia Trại. tất cả phí tổn tàu bay, khách sạn và linh tinh khác, Bố Mẹ "bao sân" 100%. Chắc chắn tụi nhỏ YES ngay và ký đơn xin vào Xóm liền. Đó là một kế hoạch phát triển Xóm tuyệt vời. Tờ số chúc Đầu Năm vẫn dài và đầy đủ. Về hưu có thì giờ nên gánh vác tờ báo Y-Si, đó là cách giết thì giờ tốt nhất và vui. Chờ mãi cuốn video đã hứa nhưng chưa nhận được

4. Tr. Mai-Liêu và Tr. Bạch-Bích (Ca-li).

Năm nào chúng em cũng nhận được tấm thiệp thật xinh của Anh Chị, với những lời thân thương quý mến. (Dù có bị rầy la). Liên-lạc kỳ này có Tr. Đỗ-Thị-Anh, khi đọc Liên-lạc đã viết về một kỷ niệm về Akéla Bạch-Bích ngày xưa rất dễ thương.

Em đã ghi tên 3 Trưởng mà Chị đã chuyển để ban phụ trách gửi Liên-lạc cho những số sắp tới. Vì số L.L. Xuân in ấn và bưu phí quá đắt, nên chỉ in vừa đủ , không còn dư để gửi theo yêu cầu.

Cầu mong Anh Chị giữ gìn sức khoẻ để còn rong chơi với các em.

5. Tr. Sói Con Đã Già (Toronto).

Bài Bữa Ăn Tân Niên đã sắp đặt lại xong xuôi, lên đến 8 trang lận. Ngày hôm qua, Ban phụ-trách họp và đề nghị xin giữ lại, chưa tiện đăng, với 3 lý do : 1. Liên-lạc chỉ nhận đăng những bài từ 2 đến 3 trang là nhiều (trừ tài-liệu), vì mỗi số chỉ có 36 trang mà thôi, cần dành cho tin tức các nơi.

2. Bài này (hình như) đã đăng ở VNTP số 675, nếu đăng lại, e bị chê là "ăn cơm nguội".

3. Rất cảm ơn tác giả và xin SCDG viết cho bài khác, chỉ 2, 3 trang, đúng với tiêu chuẩn của L.L. từ lâu nay. Được vậy thì quý hoá vô cùng.

6. Tr. Tiến-Triển & Tr. Diễm-Vân (Làng Vạn-Hồ).

Rốt cuộc thì mô cũng vào đó. Trước sau thì Liên-lạc cũng nhận được. Ông Chủ Xóm Thanh Oai rất tiết kiệm chữ nghĩa. Ba bốn năm, may ra mới biết tin là đương-sự hầy còn ... sống. Lạy Chúa ! CỤ Chủ Xóm tuy "lì" như rứa mà các xóm viên, nhất là "nữ" tung hoành dữ quá. Chắc là muốn

“đòi quyền sống”. Phụ nữ muôn năm !
Đã thay địa chỉ mới theo lời yêu cầu kể từ số này.

7. Tr. Nguyễn-văn-Thư (Trâu đảm đang).

Mừng Thư có dư phương tiện để được đi đây đi đó nhiều. Cần nhất là phải làm “Việc Thiện” càng nhiều càng tốt. Thư khen bài viết trong Liên-lạc rất hay, nào là bài Tr. P.T.Hy, bài Tr. T.V.Đường, bài của Se sẽ Kiên tâm v.v...Nhưng anh Thoại mong Thư không phải là Thành viên khối NATO (No Action Talk Only).

Đối với Liên-lạc cũng vậy. Chúc Thư gặp nhiều vui. Nói là làm. Đừng Hứa. Phải sống HĐ, chớ đừng làm Thanh-tra HĐ.

Phong-trào HĐ hiện chưa có chức-vụ này và mong rằng sẽ chẳng bao giờ có.

8. Tr. Phú + Thiên và Vân-Anh (Calgary).

Đọc tấm thiệp Giáng sinh của Châu gửi, một nỗi buồn thoáng hiện qua : “... chúc Bác một Giáng sinh vui vẻ, chúc Cô Vy trẻ mãi không già”. Tại sao lại có sự phân biệt này cả ? Buồn 5 phút !
Đoạn cuối lại hạ cấp bậc xuống :” Tuần rồi, cháu gặp Bố cháu trong giấc mơ, Bố cháu nhắc cháu gửi thư cho Chú Thoại nhớ gửi thêm củi cho L.L.”
Như vậy, Ngựa này được Bố “hoá phép” cho trẻ lại. Vui thay !

9. Tr. Nguyễn-Văn-Huyền (Trâu Tháo vát) S.J.

Đọc thư Trường, Ngựa này rất vui, vui vì có người “đồng cảm”. Xin đừng bao giờ nói mình là “Cụ Hường-đạo-sinh”, Cụ Mai-Liệu mà biết được, Cụ rầy chết. Cụ thường nói : Đã là H.Đ. thì không bao giờ lạ Cụ hay Tân cả. Chỉ là H.Đ. (un point final). Còn dùng chữ “sinh”, Cụ Liệu cũng không chấp nhận. Phải nói là HĐ hoặc người HĐ. Chữ “Sinh” có vẻ trẻ con quá (như học sinh, thư sinh, sơ sinh...) Cụ Liệu là nhà ngôn-ngữ-học, và Cụ dùng chữ rất chính xác. Đọc đến câu Trường viết : “... sáng nay dậy thật sớm, một mình trong yên lặng, thông thả đọc L.L. 48, em thấy các bài viết rất cảm động, rất đồng ý với câu kết của Lá Thư Cuối Năm :Làm cách nào cho anh chị em H.Đ. xem nhau như ruột thịt ?”

Trường Huyền mới quen biết, nhưng rất thân mến của tôi ơi ! Bức thư ngắn của Trường (16-12-03) đã làm cho tôi duy nghĩ nhiều về một Trường HĐ đã tạm nghỉ sinh hoạt một thời gian, nay bỗng sống lại tấm lòng của một người HĐ có một căn bản HĐ sâu sắc, và chỉ người ấy mới rung động trước lời mời gọi tha thiết của chúng tôi trong một lá thư cuối năm, mà phần đông chỉ nói chú ít ai chịu thực hành. Hay là ... kể từ hôm nay, hai anh em mình “hãy xem nhau như anh em ruột thịt đi”. Trong hai anh em mình, có lẽ anh Thoại lớn tuổi hơn (tự nhận là Anh tức khắc). Anh Thoại có rất nhiều anh em ruột thịt. Nói thiệt đó. Nhờ vậy mà tờ Liên-lạc mới đứng vững hơn 12 năm nay.

10. Tr. Hồ-Thi-Vê (Westm.).

Ban Phân phối đã ghi vào địa chỉ mới rồi. Đi Tây, về Mỹ sướng quá trời. Đã nhận đủ củi lửa của Chị gửi về Liên-lạc. Trong tấm hình (L.L.48 trang 33), người mang kính trắng, đứng tận cùng bên trái là Tr. Nguyễn-Chữ. Còn người mang kính đen, đội mũ là ai thì Chị là người có thẩm quyền để biết hơn ai hết (Anh MBT).

Cũng định viết thêm, nhưng ngại Chị rầy : tại rằng lại đưa tui lên L.L. màn chi, nên lại thôi.

11. Tr. Lê-Văn-Lê (Úc-châu).

Anh Thoại đã nhận đầy đủ củi lửa của em và đặc-biệt phần của Chị Trương-văn-Thanh nữa. Ban Phân-phối (ở Ottawa) đã ghi thêm tên chị Thanh vào liste độc giả dài hạn rồi. Đã “úm” 2 bó củi ni vô đóng củi chung, để dùng đốt cho cuộc vui kéo dài. Mới đây anh Thoại có nhận được 4 tấm hình sinh hoạt Tết của Xóm do Tr. Trâu Cần Cù gửi, hình thật đẹp, đàn ông thì khăn đóng áo xanh dài, các Bà thì trăm hoa đua nở. Nhưng anh Thoại có e-mail yêu cầu viết cho 1 bài phóng sự ngắn, và ghi chú tên từng người trong tấm hình để thiên hạ biết sự việc, từ đó, Trâu không “cần cù” nữa mà “co cằn” chạy mất ! Biết mô mà tìm chừ !

Có bài kỷ niệm Tiểu-tường anh Sói Tận Tâm ở L.L. kỳ này. Đạo Tết có nhận thiệp và e-mail của Cô Giáo Huế gửi thăm. Đạo này không nghe Cô ấy kể chuyện ăn bánh su sê, bọc-lọc, bánh nậm

mềm mại thơm tho mà nghe người khác kể chuyện ăn thịt Càng-gu-ru nướng, dai nhách ! mô bằng xú Huế miềng được. Phải không Lê ?

Mới nhận thêm e-mail của Lê, cho hay đã gửi bài và hình của anh Phiêu qua, nhưng ngày mai 14-02-04 phải gửi L.L. đi in, mần rãng mà chờ kịp. Tiếc quá hê !

Có nhận được Thiệp chúc Xuân của Bà Giáo Thiên-Nga Từ Tốn, hình đẹp trang nhã, rất ngắn, và câu cuối cũng giống như điệp-khúc năm ngoái :” Riêng Em, xin rãng sức để liên lạc thường xuyên hơn với L.L. trong năm tới”.

12. Tr. Xuân-Lan (Philadelphia)

Đọc thư Chị, thấy nét chữ vẫn còn vững vàng lắm. Cở tuổi chị em mình, sống thêm được ngày nào là “Bonus” ngày đó, dù sao cũng đã lấy đủ vốn rồi. Năm nay lịch (nhỏ) của Liên-lạc phát hành trễ, vì Trưởng Cáo Đổ Mặt phụ trách : ngọc thể bất an. Em đã gửi qua Chị, để Chị nhớ mà ăn chay (năm nệm), sau này Chị có cơ-duyên lên Niết-bàn thì Chị nhớ vận động cho em lên với. Nhưng gầy đây, Sói Con Đã Già có viết : Ăn thịt bò, dê, cừu ... cũng là ăn chay, vì các súc vật ấy chuyên môn ăn cỏ, ăn lá ...thiệt là đúng. Ông này đọc rộng biết nhiều, nói là phải đúng y bon.

13. Tr. Lê-Minh-Lý (Ca-li). Con người nhiều tình cảm, văn hay chữ tốt mà gửi tẩm thiếp chỉ vồn vện mấy hàng ! Buồn ơi là buồn ! Nếu anh Thoại có hỏi Lý : Rửa thì tình anh em để ở mô ? Anh Thoại cũng đại-diện Lý để trả lời luôn (cho tiện việc sổ sách) là “Để trong Tim” (đây là chủ nghĩa của Trần Gia-Bình).

Lý chỉ cười, xoa hai tay , rồi huề, khoẻ thiệt . Những lời chúc đầu năm của em, nếu anh Thoại có được 50% thì Hạnh-phúc quá rồi, Lý ơi.

14. Nhà Thơ Tuấn-Việt (Renton)

Liên-lạc kỳ này bị Tổ trác : một phong bì đựng 5 tài-liệu, được gửi đi Ottawa để nhờ Trưởng Cáo Đổ mặt gỡ máy giùm. Cũng rủi là trong thời gian này Tr. CDM bị bệnh (đã có lần tính Adieu anh em), nhưng chờ mãi chẳng nhận được. Đợi một

tháng, ra hỏi anh Bưu-điện, anh này trả lời một cách vô thường vô phạt “Cũng có thể có trường-hợp mất như vậy, nhưng tỷ lệ rất ít : 1/400”. Ráng chờ một thời gian nữa xem !

Bài thơ Nhà Thơ gửi cho L.L. nằm trong phong bì này, do đó, Ngựa tôi mới điện thoại qua Ông P.Q.Lộc hỏi số đ.t. của Nhà thơ để xin gửi cho 1 copie khác. Cám ơn nhiệt tình của Nhà Thơ.

Em cũng đã gửi L.L. số này đến Tr. Nhị-Lang theo lời Trưởng dặn và đã ghi vào danh sách dài hạn.

Vợ chồng em xin chân thành cám ơn Anh Chị đã gửi lời chia buồn, nhân dịp nhạc mầu của em qua đời trong mấy tháng trước.

15. Tr. Vũ Thùy-Lan (Thủ-quỹ Xóm Ottawa)

Chị là Thủ-quỹ số 1 : đóng niên-liễm của Xóm về VP Hướng-đạo Trưởng niên rất đúng hạn. Gôm củi lửa cả Xóm chở về Montréal để có mặt trong Sổ Vàng đầu năm, chung vui với anh chị em khác.

Nếu HĐ Trưởng niên hay đọc giả L.L. có được 50%, như Xóm Ottawa thì L.L. dư sức phát hành mỗi số 50 trang (thay vì 36) và Số Tết 100 trang (thay vì chỉ 72 trang như hiện nay).

Vui nhất là câu kết bài viết của Bướm Lượn Dưới Mưa (cũng trong L.L. số này). Giọng văn của người viết, mới đọc thì biết qua là giọng văn vui nhộn của “xăng ti nê”. Lật tìm mà đọc cho vui.

Tin Giờ Chót : Tr. Trần-Minh-Thường còn đang yếu, tự thấy làm Trưởng Xóm không lợi cho Xóm, nên nhất quyết trao toàn quyền lại cho Tr. Nguyễn-Kim. Tr. Kim đã vui lòng nhận lời trước sự hoan hô của cả Xóm. Chúc Tr. Thường sớm hoàn phục để cùng vui chơi với anh chị em.

16. Tr. Hoàng-đình Tung (Gà hay gáy)

Anh Thoại thành thật khuyên Gà không nên có những phiêu lưu tình cảm, một khi mình đã có gia đình. Đồng ý với Gà là “Tình yêu phải lãng mạn mới đẹp” đó là lúc mình chưa vướng mắc thế nhi. Em nên biết rằng ở vào hoàng cảnh của em mà đa mang tình yêu lãng mạn thì mất rất nhiều thì giờ, rồi rốt cuộc phải có một người khóc, một người cười, hay cả hai người cùng khóc. Chẳng bao giờ hai người cùng cười. Lớn rồi, liệu mà giữ lấy thân.

Còn những vấn đề khác em hỏi trong thư, anh Thoại sẽ có thư riêng gửi em, mà chỉ có thể giúp em trong phạm-vi Hướng-đạo mà thôi.

17. Tr. Nguyễn-Thanh-Viêm (Canberra, Úc châu).

Nhận được cuốn Những Văn Thơ của anh gửi tặng, em đã có biên thư trình với anh rồi. Lại xin đăng bức thư trả lời, coi như lời giới thiệu tập thơ cho độc giả L.L., nhưng chưa được anh phúc đáp “đồng ý”, nên đành lại thôi.

Em cũng đã trao cho các Trưởng Dê Núi Q.N., Tr. cáo Đồ Mặt, Tr. Tuân (xiếc) mấy cuốn anh giao phó. Được biết chị Vịt Nước, chị MX Tý cũng có nhận được. Chị Tý nhờ em chuyển lời cảm ơn Anh Chị. Đọc thơ Anh, được biết thêm một điều quan trọng :” Tình người không phải chỉ có trong những ngày nắng đẹp, mà Tình Người trong những lúc khốn khổ nhất mới là đáng quý và trường tồn.”

18. Tô-Văn-Phước (Gà Lôi) Đức-quốc .

Trong những Thiệp mừng Giáng sinh năm nay, Trưởng là một số rất ít người, nhắc tôi “ Xin đừng quên dâng lời cầu nguyện cho Quê hương Việt-nam sớm có thanh bình và Tự-do Tôn-giáo”.

Anh Thoại đã cầu nguyện, theo tôn giáo của mình (Phật Giáo) lời cầu xin thiết tha ấy, và mong rằng các đấng linh thiêng sẽ phù hộ chúng ta.

Này Gà Lôi, đừng có dọa anh Thoại, dạo này tuy sức khoẻ ta có phần yếu hơn trước, nhưng vẫn anh dũng như thường. Đừng thấy ta yếu mà hù !

19. Tr. Đoàn-Thái (Arizona).

Thưa Anh Thái, thấy Anh chu đáo quá, năm nào cũng gửi cho tấm thiệp thật đẹp, thằng em này lấy làm xấu hổ vô cùng. Năm nay lại có bốn câu thơ :

Xuân tại lòng mình mới thật Xuân
Xuân như ý muốn được bao lần
Xuân chờ thế cuộc xoay vần lại
Xuân ấy vui tươi gặp bội phần.

Bốn câu thơ trên là tâm sự của một nhà cách mạng ưu thời mẫn thế, nay tuổi hạc đã cao, vẫn không nản lòng và lạc quan tin vào tương-lai Dân tộc
Đọc xong thơ của Anh, em nhớ lại bốn câu thơ của Xuân-Diệu, cũng nói về Xuân :

... Miễn trời sáng, mà lòng ta dọn sóng
Thế là Xuân . Hà tất đủ chim hoa
Kể chi mùa, thời tiết với niên hoa
Tình không tuổi và Xuân không ngày tháng.

Như vậy là Xuân của Đoàn-Thái và Xuân của Xuân-Diệu đã có những điểm tương đồng. Nhưng tiếc thay vào cuối cuộc đời, Xuân-Diệu vẫn chưa thấy được mùa Xuân thật sự mong ước..

20. Tr. Trần-Trung-Hợp (Oak Creek) WI.

Ngựa này thật bê bối, chỉ đọc tấm thiệp lớn. Cảm ơn Trưởng đã nghĩ đến sự tồn tại của L.L. Nhưng lại quên, không đọc tấm thiệp nhỏ hỏi địa chỉ Tr. Trần-Văn-Thao. Và đây là địa chỉ :
93 Pine, Winooski, VERMONT, VT. 05404, USA.
ĐT. (802) 655-7645.

Hôm mừng 1 Tết, mình có điện thoại qua Chúc Thọ và trò chuyện với Tr. Thao. Năm này giọng nói yếu hơn năm ngoái . Vẫn đọc được Liên-lạc, có nhờ chuyển lời thăm tất cả anh chị em HĐ các nơi. Vùng Tr. Thao cư ngụ rất ít người VN, nên rất buồn, không có ai để trò chuyện, thăm hỏi.

21. Tr. Gấu Đa Đoan (Virginia).

Liên-lạc thông cảm nỗi “ngại ngùng” của Trưởng, và chính anh em trong Ban Phụ-trách cũng tìm cách hợp-thức-hoá vấn đề. Mọi chuyện đâu đã vào đấy. Tr. Nguyễn-Tấn-Định dạo này sức khoẻ tiến bộ nhiều hơn không? Kỳ trong năm, Liên-lạc có nhận một carte, ghi mấy giòng rất ngắn, lại cẩn thận bỏ vào trong một phong bì, gửi bảo đảm. Tr. Định thật cẩn thận. Đọc L.L. số Xuân, thấy hình mình, chắc Tr. Định vui lắm. anh em trong BPT mong như thế.

21. Tr. Lương-Minh-Đức (San Diego).

Chà, tấm thiệp đẹp quá ! Hình Trưởng chụp trước nhà Trưởng hay tư-dinh của ai đó mà có nhiều cây cảnh, hoa lá cắt xén. Chỉ còn thiếu chiếc “mè-day” hôm Trại TT6 nữa là giống như một Cù Thượng phương-phi vui thú điền viên.

Đội mãi không thấy bài gửi cho L.L.như đã hứa. Nhấn giùm Ông Nha-sĩ họ Võ (ở gần đấy)

chuẩn bị hương-án để nghênh rước sắc phong “Thọ Lận” do anh em Chi Lăng (Huế) gửi qua.

22. Tr. Doan-Trang (Làng Vạn-Hồ).

Nhờ Trưởng mau mắn, nên Liên-lạc có được số điện thoại của Tr. Anh để xin viết lại bài đã bị anh Bưu-điện làm thất lạc. Khi gọi về nhà, gặp chú nhỏ bắt phôn. Hỏi Ba, đáp :Ba lái xe đi chợ rồi. Hỏi Mẹ, liền gặp Mẹ ngay. Ngựa phân trần lý do và xin copie bài đã viết. Mẹ nói : Đây là một bức thư, em làm copie màn chi, thôi để em ráng nhớ mà viết lại, một kỷ niệm đối với Chị Bạch-Bích. Ngựa tui thấy nhẹ cả người. Cám ơn Tr. Anh và cám ơn luôn cả Tr. Doan-Trang nữa.

23. Tr. Hoàng-Hội (Melbourne)

Năm nay, có lẽ em sẽ mệt nhiều hơn, vì anh gửi cho em tấm carte chúc Xuân, hình con Ngựa trắng, phi nước đại, nếu làm cho đúng ý anh, thì Ngựa Già Xứ Tuyết sẽ “ngất ngư”thời anh Hội ơi ! Nhưng em lại tự an ủi : Điều quan trọng không phải phi nước đại như con Ngựa anh mong muốn, mà là đều đặn tham dự cuộc chơi cho đến cuối cùng. Nghe tin Cụ Mỗ Xóm Meo-Buồn vừa được vinh-quy về Triều-đình phục-vụ, hèn chi mà mấy lâu nay để “Mỗ” mồm meo không ai gõ ! Kính chúc Anh Chị vạn sự an khang.

24. Tr. Nguyễn Tâm-Tú (NJ).

Nhận được thư và củi lửa Trưởng gửi, nhưng không nghe nói chi đến sinh hoạt của Xóm, một xóm có đủ Già lẫn Trẻ cùng chung phối hợp tương đắc cách đây 4, 5 năm. Liên-lạc mong nhận được tin sinh hoạt phát triển là vui mừng hơn chi cả. Nghe nói ÔngTrâu THƯ chạy quanh quanh đâu đó trong NJ.Có độc giả đề nghị với L.L.nên lập 1 nhóm nghệ sĩ đóng phim”Con Ma Nhà họ Hứa”(phim chiếu ở VN trước 1975) dành cho những vị Hứa nhiều mà có tật ...hay Quên. Vì HĐ khi đã hứa thì không nên vô Hội này, vì họ giữ kỷ lời Hứa lắm.

25. Tr. Nguyễn-Quý-Minh (MN).

Trong câu cuối Thiệp Xuân Trưởng gửi, câu cuối làm cho anh em trong Ban phụ trách L.L. rất thích thú : “... Ước mong L.L. cứ sống mãi trong tinh thần như thế để đúng nghĩa Liên-lạc, để anh chị em HĐ dẫn sống nơi nào trên thế giới vẫn còn biết tin tức của nhau, vì nhiều khi đúng là “gần nhà xa ngõ” khó có dịp gặp được nhau, nên đôi lúc “tuy xa mà hoá ra gần” lại trở thành “tuy gần mà hoá ra xa”...

26. Huỳnh-Minh-Quang (Pháp).

Đọc đầu đó, thấy nhắc lại chuyện xưa : thời anh gia nhập Thanh-Niên Tiền-Phong với anh Diệp (1945-47), thời anh còn ở HĐ, anh có cái tên rùng “ Tây Lịch-thiệp.” sau này. Chị Vẻ có kể lại là anh vẫn tiếp tục cơm tây rượu chát. Đúng là Tây ! Mừng Anh còn có sức khoẻ để ngao du đây đó, còn giữ được niềm vui khi ăn nhậu với bạn bè các nơi, duy trì tác phong ngày xưa, và .. tuy đi xa vẫn không quên nghĩ đến Liên-lạc. Colonel Thiết (Phạm-văn-Thiết) mỗi khi nhắc đến anh, vẫn thường nói Anh là người luôn luôn may mắn. Chúc Anh tiếp tục giữ mãi sự may mắn này.

TIN VUI

Trong niên-độ 2003, Ủy-Ban Huân-Chương đã họp để cứu xét những đề nghị của các đơn vị chuyển về, và đã đệ trình BTV/HĐTƯ duyệt y.

Ban Thường-vụ đã chấp thuận danh-sách, trong số đó, có tên Tr. Trần-Minh-Thưởng và Tr. Hồ-Thị Tiểu-Sính.

Nhân dịp Họp Xóm Đầu Năm, và nhận thấy sức khoẻ Tr. Thưởng dạo này không được khoẻ, và đã có lần chuyển bệnh nặng, Anh Chị Em Liên Xóm dự tính làm một màn “surprise” để Tr. Thưởng được vui và chóng hồi sức, nên đã đề nghị tổ-chức Lễ Trao Tặng Huân-chương trong dịp này, và cũng nhân ngày Tr. Hồ-Thị Tiểu-Sính (Chị Lâm-Tô-Bông) vừa mới lên “Tám Mười”, nên cũng được mời tổ chức chung trong dịp Họp Liên-Xóm Ottawa-Montéal .

Liên-Lạc xin có lời Chúc Mừng Hai Trưởng, và riêng cầu mong Tr. Trần-Minh-Thưởng sớm bình phục, để còn tiếp tục sinh hoạt với anh em và giúp cho Liên-Lạc.

Hậu Nguyên Đán Giáp Thân

(Hoảng Nhiệt Tâm)

Cách đây không lâu, trưởng chủ nhiệm tờ Liên Lạc có hỏi bài đóng góp cho vui trong ba ngày Tết, mình trả lời: *sẽ gửi cho Anh nhưng em muốn viết một bài góp với Liên Lạc ở hậu Nguyên Đán*. Sở dĩ mình trả lời như thế là ắt hẳn phải có lý do, lý do chánh đáng đàng hoàng nhưng nhất định không nói sớm – mất linh.

Bây giờ thì đã đến lúc.

Các bạn thân mến,

Năm khỉ, trước Tết, người ta nói về khỉ nhiều lắm, để kịp đăng báo Tết, mình mà cũng viết về khỉ nữa thì sợ nó thừa ra (dễ biến thành trò khỉ!) nào là năm Thân nói chuyện khỉ, nào là Tết khỉ nói chuyện tử thân... Thôi thì đành làm người tình muộn với ai ai đó vậy, *“suốt đời anh vẫn cứ là người đến sau”* tình muộn nhưng tình sẽ không buồn như người ta thường nghĩ, đúng là tư tưởng vui như khỉ.

Duyên hay là nợ? mà suốt 22 năm xa xứ là 22 lần ăn Tết với hương đạo. Nói ăn Tết là để cho có vẻ “Tết” với người ta chứ thật ra là đi làm Hội Tết để đồng hương vui xuân. Tết đến, ở đây người ta vui lắm. Hương đạo cũng vui lây vì được phục vụ cho đồng hương, các em nhỏ thì phân công nhau bán hàng Tết, kiếm ít tiền gây quỹ sinh hoạt, các trưởng thì hì hục cả ngày trong mọi công tác không thù lao, nhưng không sao, miễn vui là được rồi. Còn biết có cái Tết quê hương, biết có pháo nổ rượu nồng, có hoa tươi mứt ngọt, có hương đèn thờ cúng ông bà... là chưa mất gốc. Dù gì thì truyền thống, đạo sống Việt tộc mình cũng cố mà giữ, ông bà đã tạo dựng và gìn giữ bằng chính mạng sống mình hơn 4000 ngàn năm, chẳng lẽ mới có 22 năm mà mình cho đi đứt thì quả thật là vô lương tâm, *“người ta có thể đuổi mình ra khỏi quê hương chứ làm sao mà đuổi được quê hương ra khỏi lòng mình”*, phải không các bạn?

Rồi cũng chuyện khỉ, do một người bạn ở quê nhà kể qua điện thư, dịch cúm gà. Quả là một tai họa cho dân mình, chỉ dân mình thôi chứ không phải là tai họa cho mấy “ông bà nội” ăn trên ngồi tróc. Nghe tin tức cũng nhiều nhưng chưa thực sự thấy thương tâm bằng chính người thân mình kể chuyện, cũng của bà con, bị cúm gà, nóng lên, giựt giựt rồi lên đường về với tổ tiên trong ngày Tết. Đã nghèo rồi, bệnh đến bất ngờ, cơm không đủ ăn, Tết về như không Tết, nếu không theo ông bà thì biết theo ai bây giờ? đúng là một chuyện khỉ – thương tâm. Tại sao những nỗi bất hạnh cứ đổ lên đầu những người dân nghèo lương thiện? Ai đó có dám nhin vài “châu nhậu cao cấp – trò khỉ” để cho dân cùng lương được một lần đi thăm bác sĩ!

Bắc thang lên hỏi trời cao

Cúm gà nó tới, đường nào con đi?

Trời cao về mặt lắm li

Ta còn bí lối hướng chi người phàm!

.....

Trời ơi, trời có biết không,

Nghe trời nói thế, con xin đông về trần

(cho chắc ăn).

Tại sao, Tết, đáng lẽ phải nói điều vui như khỉ mới đúng, sao lại nói toàn là chuyện buồn như “khỉ thác” vậy cà? (Nếu ai có dịp chứng kiến hay nghe kể chuyện khỉ thác, đám ma khỉ thì trời ơi! buồn lắm, buồn như chuyện quê hương mình bây giờ vậy), buồn đến thúi ruột, rưng rầu, buồn như chuyện *“các nhân tài chột thu bé trong những hạt cơm”*, buồn như chỗ quê hương *“có đông người thêm củ sắn hơn cả mùa xuân”*. Sự thực ra thì làm sao mà người sống lưu vong có nhiều niềm vui hơn nỗi buồn? *“chuyện chúng mình buồn ít hơn vui”* là chuyện của *“ngày xưa thân ái”*, chuyện đã đi vào dĩ vãng xa xôi, còn hiện tại thì buồn như đám ma của khỉ, buồn như chuyện Việt Nam. *“Chuyện*

Việt Nam ta mấy mươi năm, mấy trăm năm hay đã hơn ngàn năm...” Hết nô lệ, rồi bị đô hộ, chiến tranh “*nồi da xáo thịt*”, rồi chủ nghĩa nô bộc, chính quyền xây dựng đời sống cho dân bằng những khẩu hiệu thật kêu, thật to tướng treo đầy đường, kín góc phố, rỉ rả cả ngày trên các phương tiện truyền thông (chỉ có thể rồi chấm hết!) thì làm gì mà có nhiều chuyện vui. Thiên hạ vui đâu, mình vẫn thấy buồn buồn làm sao ấy.

Các bạn ơi,

Nói vậy chứ nếu “*triển miên buồn*” thì phạm luật hưởng đạo mất rồi. Thôi thì cũng ráng kiếm vài niềm vui nhỏ để ủi an cuộc đời, vì đời cũng đáng sống, có tội tình chi! Cũng ráng nhe cái răng ra cười như khi, cố xua đi bớt nỗi buồn (bớt buồn là vui rồi đấy nhé). Để vui trong ba ngày Tết, cũng bánh chưng, cũng câu đối (*táo Tàu chở một tàu*), cũng có chai rượu ngâm chuối rất quê hương, lại còn thêm hũ dưa món, hộp mứt gừng nữa.. và vui nhất, cũng như những năm trước, là được tiếp các bạn hưởng đạo, từ các sói con chạy lung tung (như khi) cho đến mấy anh chị tráng hay ngồi trầm ngâm tâm sự chuyện mùa xuân (!).

Trước khi đi làm Hội Tết, ở nhà cũng lên đèn, lên hương cho ấm bàn thờ tổ tiên, lì xì cho mấy con, mấy cháu... cúng tân niên thì người ta hay mặc quốc phục, còn mình thì để cho tiện, chơi ngay bộ đồng phục hưởng đạo (sau đó đi làm công tác phục vụ Tết cho bà con). Gia đình vui với nhau một chút, ba lô lên vai, trực chỉ ra khu Hội Tết. Ở đây, trên sân khấu chính mình làm ngay một bàn thờ tổ quốc, hương đèn, mâm xôi, ngũ quả... đầy đủ. Trời mưa lâm lâm, lòng mình đánh trống. Nếu trời mưa tiếp tục, ai mà đến Hội Tết để xem tụi mình diễn trò (khi) giúp vui, công cóc sao? Bàn thờ xong, mình thấp nén hương dâng lên quốc tổ, cầu xin an bình cho mọi người, xin phù hộ cho phong trào HĐ gặp nhiều thuận lợi để tiến nhanh hơn (đã tiến rồi). Linh thật – vui thật, sau

đó không lâu thì cơn mưa dứt hẳn. Ánh nắng lên lần, bà con tấp nập. Vui.

Vui Tết với bà con ngoài đường rồi... Về nhà, nhận được một điện thư của một người thân chưa lần gặp mặt. Điện thư từ một hương đạo sinh trong nước gửi chúc Tết và xin được sử dụng những bài Vui Buồn Bách Hợp đăng trên Trang Nhà của HĐTU - HĐVN. Vui, vì có người theo dõi *chuyện buồn vui bách hợp* mà mình cũng có chút đóng góp vào. Ai cũng biết dưới chế độ hiện tại ở quê nhà hưởng đạo là chưa chính thức, là đoàn thể chưa được công nhận, thậm chí nhiều nơi còn chơi hưởng đạo “*chui*”, lén phén là vào lao mà lao động. Nhưng vui thay là vẫn còn có đồng người hưởng đạo chân chính cố tìm mọi cách để nuôi dưỡng phong trào mặc dù có vài người hưởng đạo quốc doanh lợi dụng nó để vì lợi ích bản thân hoặc dâng công với đảng. Vui là vì vẫn còn có người, dù hoàn cảnh khắc nghiệt vô cùng, “*từ bề thọ dịch*”, vẫn cố gắng giữ ngọn cờ hưởng đạo đứng thẳng theo đúng như ý nguyện của BP và các bậc đàn anh, đàn chị tiên phong. *Dựng phong trào là công lao của người đi trước. Giữ phong trào là bổn phận của kẻ nối bước theo sau.*

Nhớ phải vui lên nhiều hơn mà sống, buồn ít hơn để cùng gánh vác việc chung.

Các bạn thân mến,

Tết vừa qua, chuyện vui buồn vừa có, và trong lòng vừa vẫn: Ôi! vừa thêm một cái Tết ở quê hương, một thời điểm vừa thích hợp nào đó, mà tụi mình sẽ vừa vui bên nhau, vừa vui bên mọi người; và, vừa vừa vui như ... khi.

(San Jose Giáp Thân – 2004)

Năm Thân, Xứ Canada chọn hình Tề-Thiên Đại-Thánh (gốc Khi) làm biểu tượng cho con tem phát hành đầu năm

Tin (bổ-túc) về Trại Hạp Mặt H.D. Trương-Niên và Hội-nghị Trương.

1. Đơn Ghi Danh : Không có chi thay đổi. Xin xem Liên-Lạc số 48, trang 15.

2. Các khoản lệ-phí khác bằng dollars US. Ghi rõ Chi phiếu # 1 để tiện sổ sách BTC.

a. Lệ-phí ghi danh cho TRƯỞNG (bắt buộc)	135\$
b. Lệ-phí ghi danh cho người trong BTC (Bắt buộc)	145\$
c. Trại-phí của Trại-sinh (không tham dự Hội-nghị) và ở trong Trại (bắt buộc)..	95\$
c1. Trại-phí Trương ở Cabin (có ghế ngồi, xong Hội-nghị mang về)	50\$
c2. Trại-phí thân nhân của Trương, ở Cabin, có sinh hoạt (trả tiền ăn, thám du v.v.)	45\$
c3. Thân nhân của Trương, ở Cabin, không sinh hoạt Trại : <u>Miễn đóng lệ-phí.</u>	
d. Chi phí ẩm thực (từ trưa chủ nhật 1/7/04 đến hết sáng chủ nhật 4/7/04	35\$
e. Chi phí ẩm thực (từ trưa chủ nhật 4/7/04 đến hết sáng ngày 7/7/04	40\$
f. Hội ngộ Huy hiệu Rừng	30\$

3. Tin Quan Trọng và Mới : Từ nay trở xuống, xin ghi là Chi-phiếu # 2. Ngủ lều có máy lạnh, trong suốt thời gian Trại, có giường bố. Ưu tiên dành cho các Trưởng Cao-Niên (trên 65 t,) và có sức khoẻ kém.

g. Thám du vườn xoài, đi biển, cung cấp phần ăn trưa cho ai có đóng tiền ăn . Trả tiền xe : 10\$

h. Đi thuyền (airboat), có ăn trưa Thịt cá sấu + 1 lon nước ngọt. Nếu còn thì giờ sẽ đưa đi thăm các vườn cây nhiệt đới (vườn nhãn, mãng cầu ... (17\$+10\$ chuyên chở)..... 27\$

i. Đi thăm suối , (trừ những người đóng tiền ẩm thực 4 ngày sau), chỉ trả tiền chuyên chở... 20\$

Những ai đã đóng tiền ăn 7 ngày, BTC sẽ phát phần ăn trưa để mang theo.. Nếu chỉ đóng tiền ăn 4 ngày, xin đóng thêm 5 \$ cho phần ăn trưa. Suối Ichetucknee cách đất trại hơn 130 dặm. Phụ Huynh và Trưởng chịu trách nhiệm cho con em dưới 21 tuổi. Vì xe muốn có giới hạn chỗ ngồi, xin ghi danh và đóng lệ-phí sớm để BTC tiện việc sắp đặt thuê xe trước.

j. Chuyên chở từ phi trường , hoặc bến xe Orlando đến đất trại : 10\$ cho 1 người lớn và 5\$ cho trẻ em (do BTC đưa đón). Thêm 1 người lớn trong cùng 1 gia đình, xin trả thêm 5\$..

k. Chuyên chở khi trở về. từ đất trại đến phi-trường , hay Bến Xe, giá cả cũng như khi đến.

m. Quý vị có muốn BTC mua hộ giường bố nylon không (dưới 25\$) : Có (hay) không ?

Những Trưởng cao niên đã đóng 70\$ ngủ lều có máy lạnh : Khởi phải mua giường bố.

Tóm tắt chi phiếu số 2 : ..... US\$. đính kèm . Ở Hoa-Kỳ, Chi phiếu money order xin đề trả cho : HNQT 2004. Ngoài Hoa-kỳ, xin gửi ngân phiếu Quốc-tế bằng US dollars.

Một chi tiết cho những ai ở xa đến, muốn sự giúp đỡ của BTC trong việc chuyển vận . Cần báo trước :

1. Chuyến bay số ..... Hãng ..... đến ngày ..... lúc ..... giờ (Am hay PM)

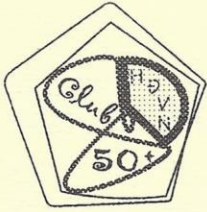
Đi ngày ..... lúc ..... giờ am hay pm

2. Chuyến xe số ..... Hãng ..... đến ngày ..... lúc ..... giờ am hay pm.

Đi ngày ..... lúc ..... giờ am hay pm.

Nên nhớ : Mọi chi tiết liên quan đến chuyển vận, xin liên lạc với Trưởng Võ-Thành-Nhân, theo địa chỉ : 301 Buttry Rd. Gaithersburg, MD 20877, USA ĐT : 301-258-9497. E-mail : vtn@vietmaryland.com

(tin nhận ngày 14-2-2004 từ VP Hướng-đạo Trương Niên _____)

Club Fifty + ♥ Hường Đạo Việt Nam

6305 Spindle Drive Houston, Texas 77086 - USA

Thư ngỏ

Hường Đạo Việt Nam, kể từ lúc thành lập năm 1930 từ trong nước cho đến ở hải ngoại, đã không ngừng góp phần với gia đình, học đường và tôn giáo trong việc giáo dục thanh thiếu niên, góp phần bảo tồn và phát triển văn hóa Việt Nam trong giới trẻ.

Sách có câu: "Cái khó bó cái khôn", phương tiện tài chánh là điều kiện cần thiết để thực hiện những điều trên.

Vì lý do đó, chúng tôi là một số người trong và ngoài phong trào Hường Đạo Việt Nam thành lập Club 50+ với mục đích duy nhất là yểm trợ tài chánh cho Hường Đạo Việt Nam. Chúng tôi tha thiết mời Quý Vị và Anh Chị Em không nhất thiết là Hường Đạo Sinh Việt Nam hãy tham gia làm thành viên của Club 50+. Sự đóng góp của Quý Vị và Anh Chị Em là một *bữa tiệc đồng tâm*, Quý Vị và Anh Chị Em đã mua vé ủng hộ mà ở xa không đến dự được. Số tiền này sẽ được dùng để yểm trợ sinh hoạt của Hường Đạo Việt Nam trên khắp thế giới. Tài chánh sẽ được báo cáo ở Đại Hội Đồng của Hường Đạo Việt Nam họp mỗi bốn năm.

Muôn vàn cảm tạ sự ủng hộ của Quý Vị và Anh Chị Em.

TM. Club 50+ HĐVN - Thư Ký

Nguyễn Đức Tùng

Sứ mạng duy nhất của Club 50+: Chúng tôi là thành viên của Club 50+, có thể bất đồng ý kiến trong nhiều phương diện nhưng cùng đồng ý giúp đỡ phương tiện tài chánh cho HĐTU HĐVN. Mỗi thành viên sẽ đóng góp tối thiểu 50 Mỹ kim mỗi năm vào quỹ của HĐTU HĐVN. Club 50+ không có sứ mạng và công tác gì khác.

Đóng góp: Mỗi thành viên Club 50+ sẽ yểm trợ mỗi năm tối thiểu là 50 US Dollars hoặc 50 Euros cho Hường Đạo Việt Nam và được nhập vào quỹ của Hội Đồng Trung Ương Hường Đạo Việt Nam.

Club 50+ dành quyền từ chối một số đóng góp nếu thấy không thích hợp.

Liên lạc: Chi, ngân phiếu đóng góp để trả cho, và gửi về các Trưởng Đại Diện Club 50+ như sau:

Vùng cư ngụ - Trưởng đại diện	Địa Chỉ
Úc Châu - Nguyễn Vũ Nguyên	58 Hector Street Chester Hill NSW 2162
Gia Nã Đại - Dương Thị Kim Sơn	200 Dufferin Street Apt. 610 Toronto, Ontario M6K 1Z4
Hoa Kỳ - Trần Thị Kim Thoa	6305 Spindle Drive Houston, Texas 77086
Âu Châu - Lý Trí Thanh Lương	4, Avenue du Tillet 77600 Bussy St Georges, France

-----Cắt và gửi phần dưới về địa chỉ của Trưởng Đại Diện CLUB 50+ trong vùng mình cư ngụ-----

Tôi tên là: _____ là HDS _____ Thân hữu _____ (xin đánh dấu X)

Đã hiểu mục đích của CLUB 50+, xin gia nhập và yểm trợ _____ (Mỹ kim) (Euros) cho năm _____

Chi, ngân phiếu đính kèm số: _____ Ký ngày: _____ tháng _____ năm _____

Địa chỉ liên lạc: _____

Điện thoại: _____ EMail: _____

